

El Rec Clar

NÚM. 20

REVISTA DE VIDRERES

GENER 2003

Telèfons d'interès

Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085
AJUNTAMENT	
Oficines municipals	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals	972 85 00 50
Vigilants	972 85 00 00 / 670 06 77 40
Assistent Social	972 85 01 70
Llar de Jubilats	972 85 09 07
Jutjat de Pau	972 85 18 70
Biblioteca	972 85 12 85
Centre Cívic	972 85 00 67
Piscina Municipal	972 85 00 27
Pavelló Municipal (oficines)	972 85 14 45
Pavelló Municipal (públic)	972 85 12 14
ENSENYAMENT	
Llar d'infants	972 85 09 17
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
IES	972 85 07 11
SANITAT	
Centre d'Assistència Primària (CAP)	972 85 01 56
Farmàcia Moré	972 85 05 75
CONSELL COMARCAL	
Oficines	972 84 21 61
Fax Oficines	972 84 08 04
Recaptació	972 84 01 78
Protectora animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30
TRANSPORTS	
Autocars R. Mas SL	972 85 04 25
TEISA	972 26 01 96
SARFA	972 85 01 57
Taxi Rafael Vico	972 85 11 39 / 609 31 69 32
ALTRES	
Rectoria	972 85 00 61
Enher (avaries)	900 77 00 77
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria Sta. Coloma	972 84 22 01
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14 / 972 85 87 85
Correus i Telègrafs	972 85 11 33

Horaris de serveis

OFICINES MUNICIPALS

De dilluns a divendres, de 8 del matí a 2/4 de 7 de la tarda.

Els dissabtes tancat.

BIBLIOTECA MUNICIPAL

Dimarts, d'1/4 de 5 a 2/4 de 8 de la tarda. Dimecres, de 3/4 de 4 a 2/4 de 8 de la tarda. Dijous i divendres, de 2/4 d'11 del matí a la 1 de la tarda i de 3/4 de 4 a 2/4 de 8 de la tarda. Dissabtes, de 2/4 d'11 del matí a 2/4 d'1 de la tarda i de 3/4 de 4 a 2/4 de 8 de la tarda.

ALCALDIA (JAUME FIGUERAS I MIQUEL)

Dimecres, de 7 a 8 del vespre.

Divendres, de 6 a 8 de la tarda i hores convingudes.

HISENDA I FINANCES (JAUME FIGUERAS I MIQUEL)

Dimecres, de 6 a 7 de la tarda i hores convingudes.

URBANISME, OBRES I SERVEIS (JOSEP SALA I PUIG)

Dimecres, de 1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

CULTURA, ENSENYAMENT I FESTES (LLUÍS FERRER I PRAT)

Dimecres, de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del vespre i hores convingudes.

MEDI NATURAL I MEDI RURAL (JOSEP CAMPMAJÓ I FEIXAS)

Dijous, de 12 a 1 i hores convingudes.

GOVERNACIÓ I PERSONAL (JOSEP SALA I PUIG)

Dilluns, de 7 a 8 del vespre i hores convingudes.

SANITAT I SERVEIS SOCIALS (MARTIRIÀ SERRA I ROCA)

Dilluns, de 4 a 5 de la tarda i hores convingudes.

ESPORTS, ENTITATS I JOVENTUT (MANEL HERMOSO I LENDÍNEZ)

Dilluns, de 9 a 10 del vespre i hores convingudes.

SERVEIS TÈCNICS (LLUÍS LLORET I QUER, ARQUITECTE TÈCNIC, I JORDI LLINÀS I JOANA, ARQUITECTE TÈCNIC, INSPECTOR D'OBRES)

Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS SOCIALS (ANNA MA. EXTREMERA VENZAL, ASSISTENTA SOCIAL)

Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

JUTJAT DE PAU

Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

RECOLLIDA DE TRASTOS VELLIS

Segon i últim dimecres de cada mes.

Farmàcies de guàrdia de l'ABS de Sils-Vidreres-Maçanet-Riudarenes

FEBRER 2003

Dissabte 1, Diumenge 2	Sils
Divendres 7, Dissabte 8, Diumenge 9	Vidreres
Divendres 14, Dissabte 15, Diumenge 16	Maçanet
Divendres 21, Dissabte 22, Diumenge 23	Sils
Divendres 28	Vidreres

MARÇ 2003

Dissabte 1, Diumenge 2	Vidreres
Divendres 7, Dissabte 8, Diumenge 9	Riudarenes
Divendres 14, Dissabte 15, Diumenge 16	Sils
Divendres 21, Dissabte 22, Diumenge 23	Vidreres
Divendres 28, Dissabte 29, Diumenge 30	Maçanet

ABRIL 2003

Divendres 4, Dissabte 5, Diumenge 6	Sils
Divendres 11, Dissabte 12, Diumenge 13	Vidreres
Divendres 18	Maçanet
Dissabte 19, Diumenge 20, Dilluns 21	Riudarenes
Divendres 25, Dissabte 26, Diumenge 27	Sils

La resta de dies feiners, les farmàcies de guàrdia són les següents: dilluns-Maçanet, dimarts-Sils, dimecres-Vidreres, dijous-Riudarenes.

Les guàrdies són localitzades.

MAÇANET DE LA SELVA, FARMÀCIA RIERA: Plaça Major, 15 - 972 85 80 71

RIUDARENES, FARMÀCIA MASÓ: Ctra. Santa Coloma, 34 - 972 85 61 37

SILS, FARMÀCIA ALTIMIR: Ctra. Santa Coloma, 4 - 972 85 30 38

VIDRERES, FARMÀCIA MORÉ: Pau Casals, 22 - 972 85 05 75

Sumari

Serveis.....	2
Editorial.....	3
Parlem de.....	4
Parlem amb.....	6
Des de la Casa de Vila.....	8
Actualitat.....	15
Anem a Estudi.....	22
Esports.....	24
Curar-se en salut.....	26
El viatge.....	27
Opinió.....	30
Mascotes.....	37
Plou i fa sol.....	38
Fem una queixalada.....	40
Temps era Temps.....	42
Entreteniments.....	43

Bústia

Tots els qui desitgin expressar les seves opinions sobre la revista o sobre temes que considerin d'interès per al lector, poden enviar els seus escrits, amb nom i cognom, no pseudònim, amb un màxim de 30 ratlles a: El Rec Clar. C/Catalunya, 29. 17411 Vidreres.

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: Jordi Presas, Joaquim Dabau, Montse Ciurana, Montse Vila, Ramon Garriga, Joaquim Bayé, Anna Viader, Lluís Ferrer i Pere Comalada.

Disseny i Fotocomposició: JJ Comunicació

Impressió: Gràfiques Fornells

Dipòsit legal: GI-236-98

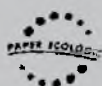
El Rec Clar no s'identifica necessàriament amb els articles signats.

Portada: Foto: La Torre d'en Llobet.
Col·lecció Paquita Boada.

amb la col·laboració de

Diputació
de Girona

Any d'eleccions

Acabem d'encetar el 2003, un any que ens arriba amb tota una munió de problemes sense resoldre, als quals se n'hi afegiran, sens dubte, de nous. Sempre es creen il·lusions quan comença un any nou. I els vidrerencs esperem que aquest sigui l'any de la remodelació del centre de la població, del desenvolupament del Pla General i de l'inici de les obres del nou institut, que ha de substituir els barracons, que han fet prou bona feina però que ja seria hora que passessin a la història.

Enguany haurem d'anar dues vegades a votar, per les eleccions municipals i les autonòmiques. Ben aviat s'engegarà la maquinària electoral per escollir els qui durant quatre anys seran els representants de Vidreres tant en el poble com a fora. Són, en definitiva, els qui han d'interpretar la voluntat popular i portar-nos a una millora en la nostra qualitat de vida. El procés comença, doncs, ben aviat, amb la presentació de candidatures. És un fet prou conegut que no resulta gens fàcil trobar persones que vulguin dedicar una part important del seu temps lliure a treballar pel bé de la població. Són hores que s'han de robar a la família, al lleure, a l'enriquiment personal. Sentim a dir molt sovint als qui han treballat com a membres del consistori que tothom hi hauria de passar, perquè és la millor forma per conèixer de prop els moltíssims problemes que es presenten dia a dia. Si es treballa honestament, és ben cert que de beneficis econòmics no se'n treu cap. I de problemes, centenars. Però al final queda la satisfacció de la feina feta, de les millores aconseguides, tot i que sempre hi ha qui no fa mai res però ho critica tot. Ara és el moment, per tant, de presentar-nos en la llista que més ens sembli que interpreta la nostra manera de ser i pensar, o de fer-ne una de nova.

Un cop tinguem les candidatures i els seus programes serà el moment en què cada ciutadà de Vidreres donarà el seu vot a qui consideri que interpreta millor el seu pensament i el seu desig. És intenció nostra poder oferir, en el proper número, un quadernet amb informacions de totes les candidatures per tal que tots el vidrerencs estiguin ben assabentats.

Malgrat tots els problemes, desitgem i confiem que el 2003 sigui un any positiu per al nostre poble, en el qual es renovi i creixi la participació ciutadana. Bon Any Nou.

EL CONSELL DE REDACCIÓ

La Torre d'en Llobet

La Torre d'en Llobet, també anomenada can Llobet, és una masia fortificada a la qual s'hi arriba per un camí de terra que s'agafa al km 88 de la carretera C-35 en direcció a Llagostera. És una masia que al llarg dels segles ha sofert molt canvis. El cos central data dels segles XV-XVI, és de tres plantes, amb porta adovellada de mig punt i finestra central d'arc conopial i lobulada, i finestres amb impostes al pis superior. A ponent hi ha una torre de defensa de quatre plantes. A llevant, en els segles XVIII-XIX es construí un edifici perpendicular de tres pisos. En el segle XX s'aixecà una torre quadrada oposada a l'altra. A prop de la casa hi ha un molí modernista, la torre del qual és hexagonal.

Si continuem el camí de terra bosc endins trobem tres pantans, anomenats els pantans d'en Llobet.

La història d'aquest mas està lligada a la de la família Llobet. Les primeres notícies d'aquesta família daten del segle XII, així, entre el 1125 i el 1129 Pere d'Àred fill de Llobet d'Àred va rebre de Guillem, abat del monestir de Sant Salvador de Breda, precari i nou establiment del mas la Coromina del Collell de Vidreres. I el 1182 Maria va rebre en donació per matrimoni el mas Llobet, que actualment es coneix com a la Torre d'en Llobet. A partir del 1276 es coneix tota la relació de propietaris del patrimoni Llobet, el qual es transmetia d'hereu a hereu, així, Arnau de Llobet és considerat el cap de la nissaga Llobet.

El patrimoni a partir del mas Llobet s'anà expandint. Així, en el segle XIV, ja es van comprar diversos camps i boscos. El 1442 Pere Llobet va rebre en establiment per la priora del monestir de Valldemaria el mas Valldaniel, d'unes 1.200 vessanes. Entre els segles XVI i XVII es van comprar els masos Duran, Collell, Comaleres de Vallmanya i Borrot, tots situats a Vidreres. El 1632, Baldiri Llobet, propietari del mas Llobet, formà societat amb Bartomeu Ferro i Gotall, per la qual en Llobet comprava els porcs i en Ferro els matava i salava, i des del port de Tossa s'enviaven a València. En el segle XVII Mateu Llobet adquirí els masos Morell i Costa de Vidreres, i el 1648 va obtenir el títol de Ciutadà Honrat de Barcelona ingressant en la petita noblesa del país. El 1653, durant la Guerra de Separació, Joan d'Àustria s'allotjà a la Torre d'en Llobet.

Entre els segles XVII i XIX diversos propietaris i hereus del patrimoni Llobet foren batlles de Vidreres, i alguns dels germans eren capellans. La família vivia de l'explotació de les seves terres, comerç de productes agraris i ramaders, etc. En el segle XIX i primers anys del XX fou important l'explotació de les suredes per a l'obtenció del suro. El 1836 la Torre fou saquejada i cremada pels carlins, i el 1837, Liberata Parés i Oliver, muller de Baldiri Llobet i Riera, fou raptada pels carlins i alliberada després de pagar 7.500 lliures. Davant aquests fets, Baldiri manà construir la nova casa familiar a Lloret de Mar. El 1845 Liberata Parés va comprar la Torre Marata de Maçanet de la Selva, la qual fragmentà gran part de la finca mitjançant establiments emfitèutics. Baldiri i el seu fill i hereu, Francesc de Llobet i Parés, foren diputats provincials. Francesc de Llobet i Parés (1838-1909) traslladà el domicili familiar de Lloret de Mar a Girona. En Francesc el 1899 va comprar el mas Tarré de Vidreres.

A finals del segle XIX el patrimoni Llobet s'estenia pels termes de Vidreres i Maçanet, i cobrava uns 200 censos. En el cas de Vidreres el 1872 Francesc de Llobet era amo dels masos Morell, Nadal, la Torre, Vallmanya i Vergés, i de les finques anomenades turó del Castellar, Pedra Blanca i peça Bruguera, que en total

suposaven 2.415 vessanes. Molts dels masos que havien comprat els Llobet estaven derruïts i per això no apareixen en aquesta relació, sinó que formen part d'algunes de les finques esmentades. Aquesta extensió de terra suposava el 10,86% del terme municipal de Vidreres i era el segon propietari de Vidreres, per darrere d'en Mundet, que disposava de 3.091 vessanes, encara que era el primer en valor fiscal. La majoria de la terra era boscosa: 1.477 vessanes de matolls, 576 de suros, etc., però també n'hi havia 242 de conreu. En total tenia 6 cases de pagès i 2 a la vila, una a la plaça de la Constitució (actualment plaça de l'Església) i l'altra al carrer dels Dolors.

Els primers 20 anys del segle van comportar molts canvis a la família Llobet. Un dels primers fou que l'hereu, Joaquim de Llobet i de Pastors, fou desheretat en haver-se casat contra la voluntat del seu pare, i el patrimoni passà al seu germà Josep de Llobet (1875-1937). En Josep incrementà el patrimoni, així, el 1909, comprà el mas Negrell o Francorones i el 1912 can Pasol. Però Josep va perdre tot el patrimoni en avalar al seu germà Joaquim una sèrie de lletres per construir un casino de joc, a les quals no va poder fer front el pagament i, en Josep, per saldar el deute, s'hagué de vendre el patrimoni. Així, el 1924 va vendre a Josep Auledas i Pagès el mas Fullà i Bruguera de 343 vessanes i el mas Gotall de 153 vessanes. I el 1925 va vendre a Joan Mateo i Mir el Patrimoni Llobet de Vidreres, que estava format per una peça de 2.142 vessanes, on hi havia la Torre; una peça de terra boscosa anomenada Sot dels arbres de 121 vessanes; el mas Tarré de 24 vessanes; i el mas Negrell o Francorones de 100 vessanes. A partir d'aquell moment la família Llobet deixà de ser propietària de la

Torre. Alguns dels seus membres ocuparen càrrecs polítics, així, Lluís de Llobet i de Pastors fou batlle de Girona el 1916, i Joan de Llobet i Llavari, fill de l'últim hereu Llobet, fou president de la Diputació de Girona entre el 1956 i el 1967, i diputat a Corts.

Posteriorment, el patrimoni Llobet fou venut a Roberto Escudero Dancausa, els successors del qual el conserven en la seva major part. Per altra banda, el mas Vallmanya, d'unes 78 vessanes, el 1947 ja pertanyia a Pere Madí i Rusiñol.

Els diversos masos del patrimoni Llobet eren treballats per masovers, així, entre el 1795 i el 1800 el masover de la Torre fou en Jeroni Massa, el 1818 trobem en Josep Cebrià, i entre el 1843 i el 1851 en Ramon Cebrià. El 1885, pels diversos masos del patrimoni Llobet trobem els masovers Vicenç Vidal i Verdagner, Francesc Llobet i Romaguera, Miquel Valentí i Capderà, Baldiri Serra i Pi, Francesc Artau i Clapés, i Isidre Cateura i Geronés. En Francesc Llobet i Gispert, batlle de Vidreres el 1937, era fill de can Vergés. Cap a l'any 1920 arribaren a Vidreres els germans Font i Rebugent, naturals de Cartellà, municipi de Sant Gregori; dos dels germans, en Joan i en Joaquim foren masovers de la Torre, els descendents d'en Joan encara hi viuen.

El present article s'ha elaborat a partir de les dades obtingudes de l'arxiu municipal de Vidreres i de la notaria de Vidreres; de la publicació "Formació d'una casa pairal: la Torre Llobet a Vidreres (segles XII-XX)" del 1992 de Santiago de Llobet i Masachs; i de la informació facilitada per Josep Font i Caballé.

JOSEP FORMIGA I BOSCH

Anna Babot i Sala

L'Anna Babot sempre ha estat encuriosida pel llenguatge dels sords. És per aquest motiu que ha fet el mòdul d'Interpretació de llengua de signes i guia-intèrpret per a persones sordcegues

1r Congrés d'Intèrprets de Llengua de Signes. Còrdova 2000. L'Anna Babot parlant amb Daniel Álvarez, sordcecc que presideix l'ASOCIDE.

Anna, quin motiu et va portar a fer aquests estudis?

Jo sempre havia volgut saber com funcionava el llenguatge de signes i, al buscar els tipus d'estudis que podia fer una vegada acabat el Batxillerat, vaig trobar aquesta opció, em vaig informar, em vaig apuntar i finalment vaig fer els estudis. Sempre m'havia agradat perquè era un món desconegut per mi i n'havia volgut saber, de tal manera que estic molt orgullosa d'haver-ho fet.

En què consisteixen aquests estudis?

Es tracta de ser un pont de comunicació entre la persona sorda o sordcega i un interlocutor. Els pots facilitar l'accés a moltes activitats com per exemple: anar a la consulta del metge, anar a la policia, fer tràmits judicials, fer tràmits burocràtics, etc. I també en altres activitats més lúdiques com ara conferències, ja que en general són persones a les quals els agrada molt estar informades, o bé viatges a diferents localitats o països.

Sembla una feina molt enriquidora, oi?

Per mi ho és molt, però a vegades sorgeixen dificultats. Per exem-

ple, en cada llengua tenim una paraula o més d'una per denominar un objecte, un sentiment, una paraula científica, etc., però en el cas del llenguatge de signes no sempre és així. Hi ha paraules que no tenen signe i per poder-les expressar s'han de fer tot un seguit de símbols coneguts per la persona sorda o sordcega perquè aquesta acabi entenent el seu significat. Això passa amb moltes paraules d'àmbit mèdic, jurídic, tecnològic, etc., i per aquest motiu en el mòdul tenim assignatures on s'estudien les paraules d'aquests àmbits i també la manera d'expressar les que no tenen signe, per tal de poder fer correctament la interpretació. De totes maneres, des de fa entre 5 i 10 anys, a la Federació de Sords de Catalunya (FESOCA) s'està treballant molt per solucionar aquests problemes. El que fan és crear nous signes per a les paraules que no en tenen, de manera que per cada paraula que apareix es crea un nou signe, ja que el llenguatge dia a dia evoluciona. Així, paraules com telèfon mòbil, Sida i e-mail, entre d'altres, ja tenen símbol.

Quanta gent hi ha afectada? Quines associacions hi ha per a aquestes persones?

De gent sorda a Catalunya n'hi ha aproximadament 6.000, o sigui, que seria una persona de cada mil. I de gent sordcega (que pot ser que tingui una mica de visió i oïda -sordcega parcial- o bé que no tingui gens de visió ni oïda -sordcega total-) n'hi ha 1.200, o sigui, dos de cada deu mil.

Les associacions que hi ha en el cas dels sords són la Confederación Nacional de Sordos de España, a nivell estatal, i la Federació de Sords de Catalunya (FESOCA), a nivell nacional. I en el cas de sordceguesa, a Espanya hi ha el departament de sordceguesa de la Organización Nacional de Ciegos de España (ONCE), que s'anomena Asociación de Sordociegos de España (ASOCIDE), i a Catalunya en el cas d'adults també hi ha l'ASOCIDE i per als nens el Departament Joan Amades.

Aquestes associacions, últimament, des dels anys 90 fins avui s'han mogut molt. En el cas de FESOCA hi ha dos departaments: el DOMAD, que s'encarrega de fer el material didàctic del llenguatge de signes, editant vídeos, llibres, CDs, etc., i l'ILLESCAT, que s'encarrega de crear nous signes gràcies a l'equip de lingüistes i sords, entre d'altres.

Aquestes associacions també s'han posat en contacte amb les televisions estatals, de manera que actualment hi ha més programes, pel·lícules i telenotícies subtítulats (tot i que de vegades no

són del tot fidels al text oral). Per exemple, a TV3 hi ha un intèrpret de llenguatge de signes al TN matí i a l'avanç de l'informatiu del vespre, i a TV2 hi ha un programa els dissabtes al matí que fa un resum de l'actualitat setmanal amb llengua de signes, llengua oral i subtítols.

El que potser molta gent no sap és que aquest llenguatge no és universal, oi?

No, no és universal. És igual que en el cas de la llengua oral, o sigui, cada país té la seva llengua, cada comunitat la seva variant (per exemple: a Catalunya el català) i dins d'aquesta el dialecte. A Catalunya la persona que va a l'escola bilingüe aprèn llengua de signes en català i, a més, aprèn la llengua oral en català.

De totes maneres, al ser un llenguatge molt visual, és molt més fàcil entendre's amb una persona que parli amb llenguatge de signes en castellà, anglès, francès, alemany, etc.

I últimament s'ha creat el sistema de signes internacional, que és com un acord on s'han agafat signes de diferents llengües europees i s'han adoptat com a comunes; és a dir, s'ha fet un codi de comunicació, i això facilita que et puguis entendre amb gent d'altres països.

Quina sortida laboral té aquest mòdul?

En aquests estudis es pot treballar de dues maneres diferents al fer la traducció:

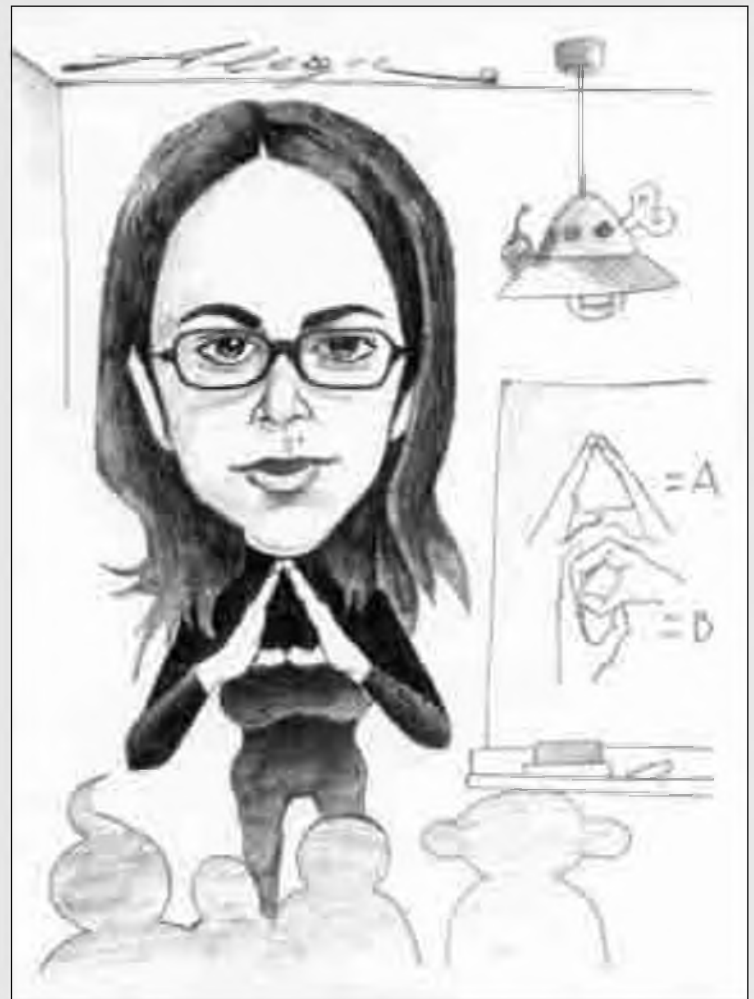
- **INTÈRPRET:** simplement tradueix literalment i amb el mateix to però en un altre llenguatge (el de signes) el que diu la persona, per tant, l'intèrpret no es pot involucrar. A més, aquesta traducció pot ser a una persona o bé per a moltes (per exemple una conferència).
- **GUIA-INTÈRPRET:** tradueix literalment i a més interactua amb un adult. I en el cas del sordcec total (que no té visió), se li agafen les mans i se li fan els signes a sobre, i a més se'l guia en l'entorn.

De totes maneres, hi ha molt poca gent que treballi a nivell de les federacions que hi ha a Catalunya -en total hi ha 10 persones, de les quals 8 són a Barcelona, 1 a Girona i 1 a Lleida- i, per tant, al llarg de l'any queden pendents molts serveis a realitzar, per falta de personal. Aquesta falta de personal es produeix per la manca de recursos econòmics, ja que depenen de les subvencions de la Generalitat, i no acaben de cobrir totes les necessitats. De totes maneres, de personal n'hi ha, ja que en el nou mòdul que he cursat, aquest mateix estiu s'ha augmentat el número d'intèrprets que treballen.

Ja per acabar, voldries afegir alguna cosa?

Bé, n'hi haurien moltes, però n'hi ha una que em va sobtar molt. En aquesta professió hi ha un codi ètic, que són els drets i deures d'un intèrpret, de manera que no pots dir res del que has interpretat, no et pots beneficiar de res i, a més, la traducció ha de ser fidel, o sigui, que no pots afegir-hi res.

I una altra cosa sorprenent és que s'ha d'anar vestit de fosc (nor-

malment de negre), no pots portar joies, el cabell ha d'estar recollit i no et pots maquillar, unes mesures que s'adopten perquè et vegin millor les mans.

ANNA VIADER

En arribar a Còrdova, els 7 companys intèrprets representen amb signes les 7 lletres del nom de la ciutat. La primera de l'esquerra és l'Anna Babot, que representa la lletra "C".

Vidreres inicia el Pla d'Acció Local per a la Sostenibilitat

Fotografia d'una activitat de la inauguració de l'Aula de Natura-Centre Cívic de Vidreres.

L'Ajuntament de Vidreres, mitjançant l'Aula de Natura-Centre Cívic, elabora el Pla d'Acció Local per a la Sostenibilitat (en endavant PALS).

El PALS és l'instrument que ha de portar al municipi de Vidreres a complir els objectius de l'AGENDA 21 de la Cimera de la Terra celebrada a Rio de Janeiro el 1992, i la Carta de les ciutats sostenibles, signada a Aalborg l'any 1992. A Catalunya ja són molts els municipis que com Vidreres han iniciat el procés que permetrà assolir fites com que el cas "Prestige" no es repeteixi en cap altre lloc de la Terra, per exemple.

Els principals reptes que pretén assolir l'Aula de Natura-Centre Cívic de Vidreres, amb la coordinació del PALS, són els següents:

- Coordinar l'Equip de Govern i els grups de l'oposició, amb tots els vidrerencs en activitats i projectes per ambientalitzar el municipi.
- Tenir una Diagnosi Ambiental dels punts

forts i febles del municipi, identificant els factors que incideixen sobre la qualitat ambiental i la sostenibilitat de Vidreres.

- Engegar un procés de participació ciutadana que integri totes les inquietuds

personals i associacions del municipi, per al qual es constituirà el Consell Cívic per a la Sostenibilitat de Vidreres.

Un dels objectius és constituir el Consell Cívic per a la Sostenibilitat de Vidreres obert a tots els vidrerencs.

Detall de l'exhibició de rapinyaires.

- Elaborar el corresponent PALS, com a instrument de Govern municipal i proposar, en funció dels resultats de la diagnosi, polítiques municipals per a la sostenibilitat a escala local.

Dóna la casualitat que l'Aula de Natura-Centre Cívic de Vidreres està just darrere del CAP, ja que la Diagnosi Ambiental és com portar el municipi al metge, i el PALS el tractament a seguir, i sobretot recomanacions per tenir una vida sana.

Algunes activitats que ja s'han començat a proposar són:

- **El dissabte 11 de gener:** PLANTADA D'ARBRES dins la campanya de Nadal "Què vols fer amb el teu arbre de Nadal?" per confirmar la vostra participació truqueu al 972 87 50 85 o 972 85 00 67.
- **El dissabte 22 de febrer al matí,** PRESENTACIÓ DEL CONSELL CÍVIC PER A LA SOSTENIBILITAT: Pla de treball i comissions participatives, a l'Aula de Natura-Centre Cívic de Vidreres.
- **El diumenge 21 de març,** DIA MUNDIAL DE L'ARBRE: Descoberta dels arbres centenaris del municipi.

Per més informació truqueu a l'Aula de Natura-Centre Cívic de Vidreres 972 87 50 85 o 972 85 00 67.

Subvencions atorgades a l'Ajuntament de Vidreres l'any 2002

Tot seguit reproduïm les subvencions atorgades a l'Ajuntament de Vidreres al llarg de l'any 2002, que pugen a 539.902,402 euros (59.832.201 pessetes). A la taula hi figura l'import de la subvenció (en euros), la institució que l'atorga i també la seva destinació.

IMPORT	PROCEDÈNCIA	DESTINACIÓ
25.432,42	Agència Catalana de l'Aigua (ACA)	Construcció d'un pou
65.884,63	ACA	Conservació i neteja de lleres
1.082,84	Departament de Sanitat	Equipament CAP
29.449,59	Secretaria General de l'Esport	Construcció vestidors
46.200	Departament d'Ensenyament	Llar d'infants
11.358,66	Medi Ambient	PEIN
700	Departament de Cultura	Pla Local Joventut
90.151,82	Pla d'Obres Generalitat	Arranjament camins
60.000	FEDER	Arranjament carrers centre vila
1.500	Diputació	Camins-neteja de marges
1.502,53	Diputació	Edició revista El Rec Clar
601,01	Diputació	Música de cobla (*)
120.000	Diputació (Presidència)	Arranjament carrers centre vila
16.828,34	Diputació (Cooperació Local)	Arranjament carrers centre vila
216,36	Diputació (Ensenyament)	Activitat "El racó dels contes"
3.150	Diputació (Justícia)	Jutjat de Pau
32.788,53	Departament de Treball	Nous filons

(*) El destinatari final d'aquesta subvenció és l'Agrupació Sardanista "Bella Dansa", entitat que la destina a finançar l'edició d'un CD de música de cobla.

Pla General de Vidreres

L'Ajuntament, en la sessió plenària extraordinària del 12 de desembre de 2002, va aprovar el text refós del Pla General de Vidreres que incorpora les modificacions plantejada per la Comissió d'Urbanisme de Girona.

Aquest document ja ha estat tramès a la ja citada Comissió d'Urbanisme de Girona per a la seva aprovació definitiva.

Opinions republicanes

És ja una realitat el fet que els polítics que actualment governen ho fan d'esquenes a la societat que els ha elegit, i com a conseqüència d'aquesta hipòcrita i desagradada actitud es fa efectiu un distanciament cada cop més gran entre tots dos, els que manen (no pas governen) i els ciutadans que, paradoxalment, són els que, exercint el seu dret de vot, treuen i posen els governants. No hauríem de perdre de vista aquesta darrera afirmació, diem això perquè sembla que cada vegada hi ha més persones que cauen en l'error de la desil·lusió, que no és res més que una trampa parada i generada per aquells que manen, i així passen a engruixir la llista de l'abstenció, opció legítima, però que afavoreix que segueixin manant els de sempre, els que generen la desil·lusió, creant així un cercle viciós on no es troba la sortida. Hauríem de ser proudintelligents per trencar amb aquest cercle viciós, anar a votar, canviar els que manen per persones que governin de veritat. Quedar-se a casa únicament serveix per afavorir els mateixos que ara utilitzen el poder que els hi ha donat la societat per aprofitar-se'n, per afavorir els seus interessos per damunt de l'interès comú. Aquesta actitud insolidària s'agreuja quan aquests pseudogovernants porten molts anys al poder i albiren una retirada per raons d'edat o perquè veuen que han perdut la confiança de la gent i que, per tant, difícilment podran mantenir el seu status. Tenim alguns exemples recents d'aquesta manera de fer:

Estat espanyol

El govern del PP, embolcallat amb la gran bandera d'Espanya com si fos una gran llum de neó on moltíssima gent s'hi embadoca, i mentre hi té a tothom enlluernat, per darrere afavoreix a aquells que tenen més. Endesa, Telefónica, Campsa, Repsol, els grans bancs, que han de recuperar les seves pèrdues de l'aventura llatinoamericana. Totes aquestes grans empreses afavorides estan dirigides per persones afins al partit que governa, ja siguin amics de la infantesa o antics càrrecs institucionals.

D'aquesta manera de mal governar en rebem les conseqüències tots nosaltres, pagesos, petits empresaris, autònoms, transportistes, ciutadans treballadors... Avui en tenim un exemple prou clar a Galícia, on el prestigi del govern ha tocat fons després dels episodis de Gescartera, "Perejil" i la famosa competició de "a veure qui la té més grossa", amb la bandera de fons.

Catalunya

Tampoc a casa nostra no ens en salvem, ja que la política de CiU en els darrers anys ha anat derivant en un cas sinó igual molt semblant al del PP a l'Estat espanyol. És demostratiu d'aquest cas la darrera remodelació de l'executiu d'Artur Mas. Mentre que com a portaveu hi ha una persona de sensibilitat nacionalista i per tant les declaracions que faci aniran farcides de nació, país, terra,

sobirania... empenant així un gran aparador nacionalista quadribarrat, però al darrere d'aquest, a la cuina, hi ha tot el poder en mans de dues persones: els consellers d'Hisenda i el d'Indústria, Comerç i Turisme. Els Srs. Antoni Fernández Teixidor (excentristes de Catalunya) i Homs, al qual li devem "l'excel·lent" pacte de finançament que ens té lligats de mans i peus al govern del PP i que, a més, s'ha d'anar renovant periòdicament perquè no ens en sortim. Dues persones a les quals se'ls en fot el nacionalisme i Catalunya, si més no, per ser més suaus, persones nacionalment escèptiques, anacionalistes als qui els és igual pactar amb qui sigui mentre aquest "qui sigui" tingui el poder. Quan més s'acosten a qui mana, més possibilitats tenen de trobar una bona poltrona, un bon despatx i un bon sou. No ens movem del nostre dissortat país, ja que a l'altra banda, allà on s'autoanomenen progressistes, tampoc no hi trobem la serietat i el compromís que fa que la gent s'acosti als polítics. Després de lustres parlant d'estat federal, encara no sabem quin carai de contingut té aquest federalisme. Després de nomenar un govern a l'ombra, encara no ha sortit de la foscor per "il·luminar" a la pobra gent que espera o esperava una bona oposició. Quan sembla ser que volen afavorir d'una vegada per totes a la nostra nació amb un nou estatut, el Sr. Maragall, davant de l'empresariat amic del PP, diu que no hi fa res que les empreses marxin de Catalunya per anar a Madrid: "mentre no marxin d'Espanya" -va afegir al final. Com pot donar trempera a la gent si inicia un moviment cívic per donar un nou sentit al PSC creant els Ciutadans pel Canvi i resulta que a les primers de "canvi" ja el vol fusionar al PSOE, que en definitiva és qui governa al si del PSC. Què hi fan si no els Sr. Montilla i la Sra. Chacon?... o és que no varen ser ells qui en contra de la opinió del Sr. Maragall varen imposar els seu vot a favor de la Llei de partits?

Vidreres

Deixem la política més general per centrar-nos en la que ens toca de més a prop, la municipal. Més enllà d'entrar en temes concrets i centrant-nos en l'esperit d'aquest escrit, entenem que aquesta ha sigut una legislatura en la qual l'equip de govern ha donat l'esquena a Vidreres. Han pensat en projectes sense deixar-hi participar a l'oposició (38% dels vots). Només s'han recordat de nosaltres quan necessitaven donar la cara. Però el més important i greu és que han projectat obres importants que impliquen a tothom sense comptar amb la participació dels veïns. Quan els han cridat a formar part dels projectes, aquests ja estaven decidits i beneïts i només quedava el dret a la "pataleta", fins i tot a aquells que han gosat alçar la veu se'ls ha titllat d'il·legals. Per tant, i com a conseqüència de tot això, cada vegada s'ha fet més gran la distància entre els que manen i els veïns del nostre poble. Els vidrerencs veuen la casa de la vila com a un lloc llunyà, que

no els protegeix i que accentua els seus problemes en comptes de solucionar-los. Per altra banda, tenim un senyor que viu a Girona i que té el seu despatx a Llagostera que s'encarrega de fer una llista per a un altre grup polític, l'únic lligam que té amb el poble és per motius professionals i econòmics. L'acompanya un altre senyor que ha provat d'anar i ha anat en d'altres grups polítics totalment oposats entre ells. Dóna confiança això?... o ajuda a accentuar la desconfiança? Tenim un tercer personatge que es dedica més a exaltar els ànims i a perdre el respecte a la gent del poble que no pas a voler ser un més de la comunitat. Ajuden aquestes actituds a acostar les persones als polítics? Quedem nosaltres, potser encara queden persones que no acaben de creure que som capaços d'aconseguir governar Vidreres, de ben segur que tenim les nostres mancances com les té tothom, però esperem que aquest escrit els faci, si més no, reflexionar, i els demostrï quina és la nostra manera d'entendre la política, que sàpiguen que volem trencar amb aquest cercle vicis d'interessos, mancat d'ètica i, sobretot, buit de criteri.

I una darrera reflexió, més que reflexió, una crida a la coherència i a la participació de tots a l'hora de crear una altra manera de fer política i de participar en l'execució de nous projectes.

GRUP MUNICIPAL D'ERC DE VIDRERES

Propera obertura de l'Oficina de Recaptació de Vidreres

Properament s'obrirà al públic l'Oficina de Recaptació del carrer Pau Casals de Vidreres, un equipament que es posa en funcionament per evitar desplaçaments i despeses als veïns i veïnes del municipi al no haver d'anar fins a Santa Coloma de Farners per pagar els tributs municipals.

En aquest sentit, cal destacar que l'Ajuntament de Vidreres, en la sessió plenària extraordinària del 12 de desembre de 2002, va aprovar un conveni pel qual delegava en el Consell Comarcal de la Selva el cobrament dels impostos i taxes municipals, tant en via voluntària com en via executiva.

L'Oficina de Recaptació, que serà atesa per personal del Consell Comarcal, restarà oberta al públic de dilluns a divendres de les 9 del matí fins a les 2 de la tarda.

A més de pagar-hi els impostos, els vidrerencs i vidrerencques també es podran adreçar a aquesta oficina per fer qualsevol tipus de gestió o presentar reclamacions relacionades amb els tributs municipals.

Queda deserta la convocatòria per a l'adjudicació de les obres del centre del poble

Ni una sola empresa constructora va presentar ofertes al concurs convocat per l'Ajuntament per adjudicar l'execució de les obres del Projecte de remodelació dels carrers del casc antic de Vidreres.

Al no presentar-se ofertes dins el termini establert, s'ha declarat deserta la convocatòria, de manera que, d'acord amb la legislació vigent, ha quedat oberta la via per a l'adjudicació directa de les obres de l'esmentat projecte.

Conferència-col·loqui públic

Dues propostes per a Catalunya:

La LLEI DEL PAISATGE i la LLEI DE LES URBANITZACIONS

Per **ORIOL NEL·LO**

geògraf, membre de Ciutadans pel Canvi, parlamentari del grup PSC-CpC i conseller del "Govern alternatiu" de Política Territorial i Obres Públiques

Dissabte 1 de febrer, a les 8 del vespre, a la Sala municipal Casino la Unió

Organitza el Grup per al Progrés de Vidreres

Televisió local a Vidreres: tenim alguna cosa a dir-hi?

En el Grup per al Progrés de Vidreres hem començat una reflexió sobre la **televisió local**. De fet, la reflexió abasta tots els mitjans: **el Rec Clar, la web i la televisió**, que és el tema estrella. Ens preguntem quin model de televisió convé més al poble? Una telealcalde com hi ha a alguns pobles? (no cal anar molt lluny). Una televisió professional com seria una TVG i que fes desconnexions per a informacions vidrerenques, com a Lloret? Un model de voluntariat com el Rec Clar?

En qualsevol cas volem deixar ben clar que -per a nosaltres- les respostes vàlides a aquestes preguntes són les que es trobin entre tota la gent compromesa en la vida col·lectiva del poble. I el que políticament més ens preocupa en aquest moment és que no hi ha al poble cap procés públic, cap lloc, on parlar de l'assumpte. Potser algú pensarà: "...que se'n parli a l'Ajuntament"; potser sí, però no seria suficient. L'Ajuntament ha de participar al debat, però qui de fet en patirà les conseqüències seran totes les entitats i tothom qui participa en la vida pública del poble. No seria millor que tots prenguéssim la paraula des del primer moment? O som tan mesells que trobem normal que ningú no ens preguntés res del que ens afecta? Si per exemple algú decidís professionalitzar el Rec Clar, de manera que sigui el portaveu del que paga (l'Ajuntament) qui en rebrà les conseqüències? No tindríem res a dir-hi? Per començar la reflexió, pensem primer amb el "model Rec Clar". Ens sembla que el seu principal valor és la **credibilitat**. Ens el llegim perquè intuïm que la informació que mostra no està manipulada. Ha aconseguit estar ben lluny de la majoria de butlletins municipals que no lleix ningú perquè hom sap que només reflecteixen les meravelles del govern municipal. Gràcies a la independència del Consell redactor i a la pluralitat d'escrits, el Rec Clar és creïble: el llegim perquè sabem que reflecteix la vida del poble, sense embuts, tal com ho escriu cada autor de la notícia. Creiem que aquest model és més vàlid des del punt de vista de l'interès general del poble, tot i que de vegades a l'Ajuntament li toqui el paper de "cornut i pagar el beure"; és un preu a pagar amb molt de gust si és a canvi de la credibilitat de la revista.

D'entrada estem pensant en unes quantes condicions desitjables per a una TVVidreres i per a qualsevol altre mitjà de comunicació del poble:

- Hauria d'estar en mans d'una **entitat col·lectiva i oberta** a totes les entitats i grups interessats en la comunicació al poble. L'Ajuntament -és a dir, els nostres impostos- hauria de ser-hi també com a propietari de la infraestructura, però no hauria de tenir majoria; de fet, ningú no hauria de tenir-hi la majoria.
- El consell redactor (que és el que decideix què s'emet i què no) hauria de ser un grup de **voluntariat** al qual l'entitat li donés periòdicament la confiança.

- Uns **valors mínims** haurien d'estar clars, almenys per a una majoria de l'entitat: pluralitat, independència del consell de redacció, catalanisme, democràcia, obertura a la interculturalitat, prioritat per l'interès general del poble, propietat pública del mitjà, respecte a les persones, prioritat per reflectir la vida del poble per fer visible allò que no sol ser públic (rols tradicionalment femenins per exemple), donar suport a la creativitat que surt de la gent, de la base...
- La tele segurament necessita un **suport tècnic** per funcionar; així, s'hauria de contractar preferentment a tècnics o empreses vinculades al poble, capaços de complicitat amb uns redactors voluntaris no experts.

Quan hauríem de parlar-ne de tot això? Pensem que ha de ser abans de les eleccions municipals, tot i el perill evident que es partiditzi el tema i sigui objecte d'electoralisme barat. Hauria de ser abans perquè el resultat de les eleccions és obert, i si guanya algú que ja té el model de televisió clar i tancat no ens donarà l'oportunitat d'un procés participatiu per decidir col·lectivament quin model és el millor per al poble.

En canvi, però, el procés que proposem ha de ser obert a tothom, incloent tots els partits polítics implantats al poble, amb la proposta que cada partit, si ho creu convenient, faci seu el model que decidim entre tots, incorporant-lo al seu programa electoral. Per la nostra part, el Grup per al Progrés ens comprometem a valorar-lo des de la predisposició a trasplantar-lo tal qual al nostre programa.

Per totes aquestes raons, demanem a l'Ajuntament (ho hem fet personalment i ho reiterem aquí públicament) que convoqui a totes les entitats i grups del poble a obrir el procés, si està conforme amb l'esperit de la proposta. Ho demanem a l'Ajuntament perquè és una part sense la qual no seria viable cap projecte públic, però sobretot perquè és qui està al servei de tothom i cal que ningú, per cap raó, pugui sentir-se exclòs del procés.

GRUP PER AL PROGRÉS DE VIDRERES

El Consell escolar municipal de Vidreres tracta el retard en l'inici de les obres del nou IES

El 19 de desembre del 2002, el Consell escolar municipal de Vidreres va celebrar una reunió extraordinària per tractar del retard en l'inici de les obres de l'Institut d'Ensenyament Secundari (IES) del poble.

En l'esmentada reunió, els 15 membres assistents al Consell escolar municipal van acordar, per unanimitat, expressar al Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya "el malestar existent entre la comunitat educativa del municipi pel retard en l'inici de les obres del nou IES de Vidreres", requerir-lo perquè fixi dia i hora per mantenir una reunió amb la delegada territorial per tal d'aclarir "la situació del punt mort en què ens trobem, abans del 31 de gener de 2003", i advertir-lo que "es promouran mobilitzacions" en el cas que la reunió no es convoqui abans de la data abans esmentada o que el resultat de la reunió no sigui satisfactori i s'hagin adjudicat les obres abans que finalitzi el primer trimestre del 2003, tal com s'havia compromès el Departament d'Ensenyament.

En el mateix acord, que el 23 de desembre de l'any passat va ser tramès pel president del Consell escolar municipal de Vidreres, el regidor Josep Sala i Puig, a la delegada del Departament d'Ensenyament a Girona, Pilar Sancho, es recorda que fa més de 10 anys que l'Ajuntament de Vidreres va iniciar els tràmits per poder executar aquesta obra "sense que en data d'avui ni tan sols s'hagi adjudicat l'obra, temps que considerem excessiu i durant el qual alumnes i professors han patit i encara pateixen unes condicions pèssimes, indignes i impròpies d'una educació promoguda des d'una administració pública". També s'assenyala que l'Ajuntament, que ja ha cedit a Ensenyament els terrenys necessaris per a la construcció de l'IES, ha invertit molts diners i esforços per mantenir en perfecte estat els barracons que vénen funcionant com a institut. A més s'indica que l'Ajuntament necessita els terrenys que ocupen aquests barracons perquè són objecte de conveni urbanístic de permuta amb la finca de Can Xiberta, situada al carrer Orient.

Igualment, es recorda que les nombroses reunions mantingudes fins al moment no han servit perquè les obres comencin i s'afirma que els responsables de la Delegació Territorial de Girona del Departament d'Ensenyament desconeixen quan s'acabaran adjudicant.

Finalment, s'expressa la preocupació de la comunitat educativa vidrerenca davant la notícia publicada a la premsa i notificada a l'Ajuntament pel Departament relativa a l'adjudicació del projecte d'ampliació del projecte inicial de l'IES de Vidreres, "ja que retardarà de ben segur l'adjudicació i l'inici de les obres".

Proves per cobrir places d'auxiliars administratius i vigilants de l'Ajuntament

El desembre del 2002 es van realitzar les proves per cobrir dues places d'auxiliar administratiu i tres de vigilants de l'Ajuntament de Vidreres.

A la convocatòria per cobrir les places d'auxiliar administratiu, una de les quals era restringida, varen presentar instància 18 aspirants, dels quals només 7 van anar a fer les proves, que van tenir lloc el dia 19 de desembre.

Quant a la provisió de les 3 places de vigilants, van presentar instàncies 17 candidats, dels quals 12 van fer les proves, que es van dur a terme el 20 de desembre.

La provisió, tant de les places d'auxiliars administratius com de les de vigilants, que fan una jornada de 37'5 hores setmanals, es va publicar en el Butlletí Oficial de la Província i en el Butlletí Oficial de l'Estat.

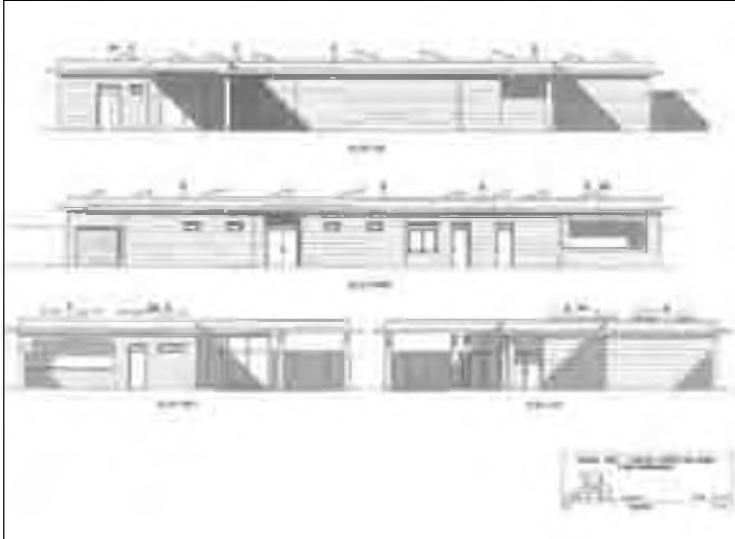
Conveni

D'altra banda, cal assenyalar que l'equip de govern està ultimant un conveni amb el personal de l'Ajuntament de Vidreres.

Després d'un any de negociacions, ja hi ha un precord entre els treballadors i l'empresa i s'està a punt de signar.

Cal destacar que l'Ajuntament de Vidreres té més de 50 empleats entre administratius, vigilants, personal de neteja i de les brigades i tècnics municipals.

Construcció dels vestidors per a la piscina i la pista poliesportiva

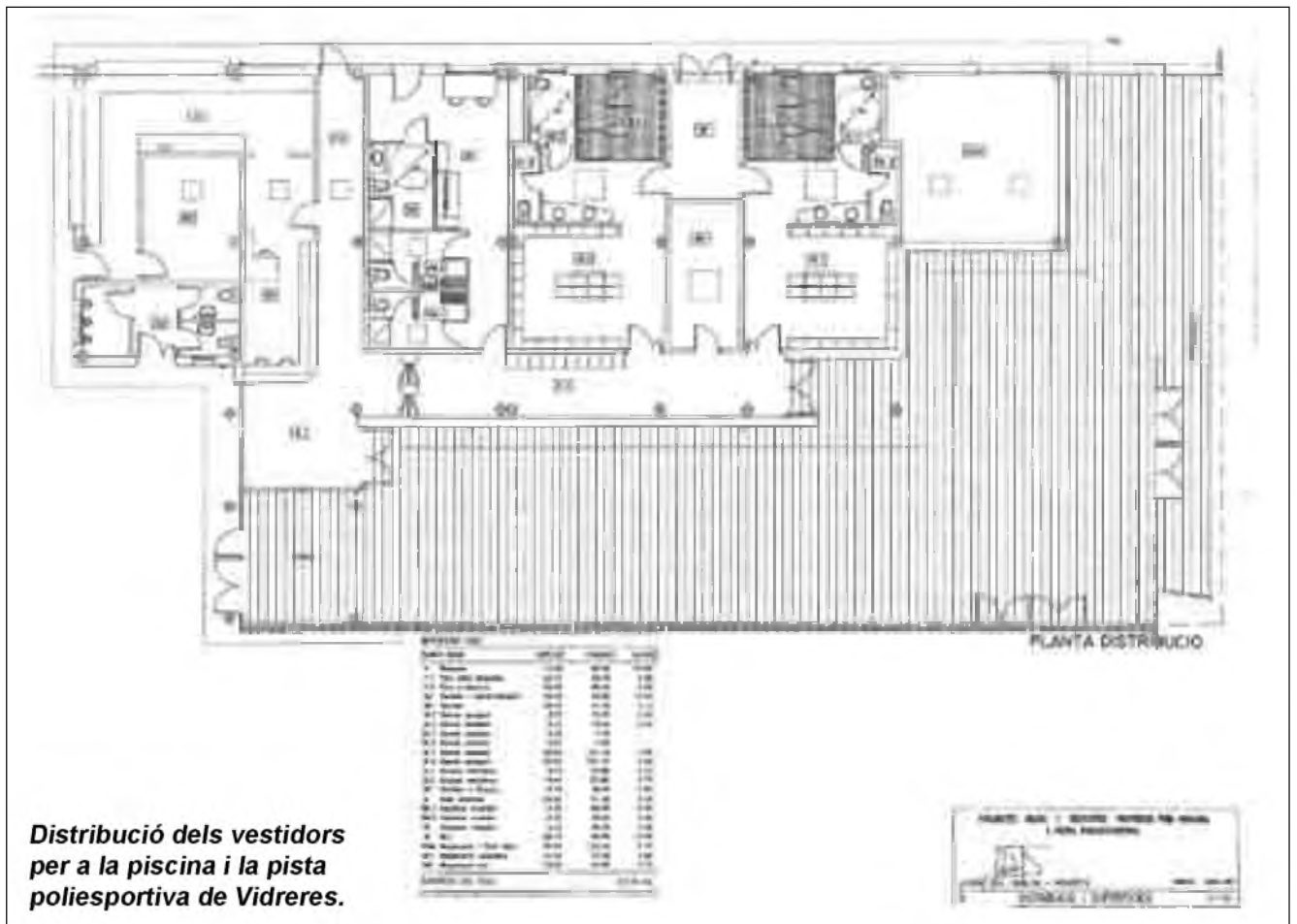

Façana nord i façana est dels nous vestidors.

El mes d'octubre de l'any passat es van iniciar les obres de construcció dels vestidors per a la piscina i la pista poliesportiva de Vidreres, que està previst que finalitzin la propera primavera i, per tant, que aquest nou equipament estigui en ple funcionament abans de l'estiu del 2003.

De moment ja s'han enderrocat els antics vestidors i s'ha acabat totalment l'estructura del nou edifici i els treballs de cimentació, i aquests dies es fan els tancaments.

Cal recordar que els vestidors per a la piscina i la pista poliesportiva s'emplaçaran en un edifici de 365,50 m² de superfície construïda, dels quals 317,35 són de superfície útil, i que es distribueix de la manera que es pot veure en el plànol que acompanya aquest escrit. A més dels vestidors, l'immoble, que inclou un porxo, compta, entre d'altres dependències, amb un rebedor, un bar, una sala de control i administració, dos passos, diferents magatzems i diversos serveis, entre els quals n'hi ha quatre d'adaptats per a minusvàlids.

Distribució dels vestidors per a la piscina i la pista poliesportiva de Vidreres.

Tardor de Teatre-2002-Vidreres

Una crònica intencionada

Una vegada més, el teatre; més ben dit, el Teatre. Amb majúscules, amb l'orgull i la serenitat que dóna el fet de reconèixer l'esforç i la dedicació d'un grup de persones, el Grup Teatral Vidrerenc, que es va proposar tirar endavant Tardor de Teatre-2002-Vidreres.

Vidreres té una tradició teatral. El Grup Teatral Vidrerenc és una de les entitats de Vidreres amb més anys d'història, repartits en èpoques d'una gran activitat i períodes de descans, de meditació i silenci, talment com un arbre que alterna estius i hiverns sense que ningú no posi en dubte la seva existència i vitalitat.

Tardor de Teatre-2002-Vidreres es va portar a terme des del dia 15 d'octubre fins al dia 17 de novembre de 2002. Va néixer com un brot encès i ple de vida

d'una iniciativa anterior, la Mostra Teatral de Tardor, la qual, de la mà de les entitats Bella Dansa i Casino La Unió, havia satisfet durant uns quants anys les inquietuds teatrals de Vidreres. Té una clara intenció de recobrar l'instint de la creació artística i pretén oferir un mosaic de representacions amb continguts i fórmules teatrals diverses a càrrec de grups d'arreu de les nostres comarques sense excloure'n ningú, sinó tot el contrari: convidant i encoratjant tothom a participar. No s'ha d'amagar la voluntat inequívoca del Grup Teatral Vidrerenc d'incloure preferentment dintre de la programació els grups de teatre que en l'actualitat hi ha a Vidreres. Les úniques limitacions han estat, en primer lloc, la de la programació i, posteriorment, la renúncia autoimposada pels mateixos grups que han declinat amb cortesia la seva participació.

Dèiem en el llibret de presentació que la Tardor de Teatre-2002-Vidreres era possible gràcies a la sensibilitat cultural i les aportacions econòmiques de l'Ajuntament

de Vidreres, del Casino "La Unió", de la Diputació de Girona i de les empreses privades. Ara, a l'hora de fer balanç, cal reafirmar amb la seguretat que donen els fets, aquesta idea inicial: sense la confiança en el Grup Teatral Vidrerenc, sense la sensibilitat i el suport tant institucional com privat, Tardor de Teatre-2002-Vidreres no hauria estat possible, no ens n'hauríem sortit. Sincerament, gràcies.

Però dit això, cal afegir a corre-cuita que tots els grups participants varen respondre amb escreix a l'expectació i a la confiança que els hi havíem atorgat, demostrant un alt nivell d'entrega, de fe i d'il·lusió, d'admirable i contundent professionalitat en les respectives representacions.

Cinc grups de teatre són els que varen ser convidats, a més de la representació del dia de cloenda, a càrrec del Grup Teatral Vidrerenc. Sis grups de teatre, amb sis ofertes diferents, però amb un denominador comú: el rigor i l'esforç, la diversitat i la sorpresa.

Des de la màgia i expressivitat del grup El

Mirall, de Blanes, a la primera representació amb l'obra "Chopin, Listz. Músics pels cinc sentits", d'en Josep Alum, després, pel camí de la música, clàssica tanmateix, tots els sentits de l'espectador; des de la provocació fresca, sincera, innocent i lúdica dels Trinòlegs, de Vidreres, amb "L'espantaocells s'ha quedat sol", de collita pròpia i a l'inici de la seva particular aventura en el món del teatre, la qual desitgem i augurem venturosa i llarga; passant per la simbòlica, hermètica i plena d'angoixa representació del grup Teatrebrik, de Banyoles, amb l'obra "Després de la pluja" del reconegut autor Sergi Belbel; o la dramàtica, intensa però no privada d'esperança representació de "Berlín, plaça Alter, núm. 2" d'en Francesc Lorenzo, a càrrec del Grup de Teatre Cassadenc, que ens va fer sentir -escoltar i viure- uns diàlegs i uns personatges plens de sensibilitat i poesia; o el grup El Trampolí, de Figueres, que amb "L'espectacle continua" de Maite Cobos, ens va aportar una visió diferent del teatre no per l'obra en si, sinó perquè els actors, discapacitats tots ells, ens varen fer i emocionar, entusiasmar i fer riure amb la seva extravertida i voluntariosa afirmació d'humanitat. Tots varen aportar una peça clau, diversa però necessària, per contribuir a l'èxit de Tardor de Teatre-2002-Vidreres.

En Josep Alum, de Blanes; en Jaume Ribera, que no va poder ser entre nosaltres, des de Banyoles; en Narcís Negre, de Cassà, el més veterà de la colla, però no per això menys apassionat; la Maite Cobos, de Figueres, al capdavant del Trampolí: tots ells, joves, grans, homes, dona, tots diferents, però tots compromesos amb el teatre. Tots ells, amb una engruna dels déus a l'ànima, com a directors, amb saviesa i paciència, des de la seva parcel·la de responsabilitat, han sabut encomanar la seva passió i coneixement als actors, als decoradors, als tramoies, als apuntadors... Dic mentida: tots, no! I hem de ser sincers, aquest no és el cas dels Trinòlegs: ells són en Joan Enric, en Jordi i en Carles, i tots tres són els creadors del seu espectacle, un encert de comunicació, com si fos una incipient però atractiva trinitat teatral. El temps i el treball, si no es deixen vèncer pel desànim, ens ho confirmaran.

La concepció dels espectacles, tan diversa i, al mateix temps, tan enriquidora, es va transformar en harmonia, a la taula rodona sobre el "Teatre amateur, avui" que va tenir lloc el mateix dia de la cloenda. Directors, actors i públic varen contribuir a dissecar qüestions tan importants com el futur dels grups no professionals, l'assistència -escassa massa sovint- de públic, la implicació de les institucions en el desenvolupament teatral i cultural dels pobles des d'una perspectiva artesana i no professional, migrada de recursos materials però rica d'imaginació i entusiasme, a més d'altres temes que per damunt de totes les diferències -profitoses i necessàries diferències- varen posar de manifest la salut de l'arbre de la cultura, en aquest cas concret de l'arbre del teatre com a expressió genuïnament cultural fermament arrelada, que rebrota amb força aquí i allà, a molts pobles de les nostres comarques, alletat de la saba que xucla de l'esperit dels homes.

Tots, directors, actors i equips tècnics han sembrat una bona llavor per engrescar l'espectador en aquesta Tardor de Teatre-2002-Vidreres. Del silenci i de l'estudi, de la valoració i anàlisi que han de seguir a tota activitat compromesa, i aquesta del teatre ho és sense cap mena de dubte, naixerà una delicada planta assaonada de passió, sigui allà on sigui, amb nova gent

i noves actituds que es convertiran en tendres i engrescadores tardors teatrals que hauran de seguir la que ara i aquí comentem, millorant i ampliant l'oferta tal com ens demanava en la salutació inicial de programa de mà en Lluís Ferrer, regidor de Cultura de l'Ajuntament de Vidreres. Tots els grups ens han deixat, amb el seu exemple, un regust d'admiració i enveja saludable al mateix temps, que haurà de contribuir a renovar els nostres esforços i continuar amb nous projectes, sigui obrint des d'ara mateix les portes a grans i petits, dones i homes -hi ha lloc per a tothom en el somni del teatre- que es vulguin implicar directament en aquesta aventura de la imaginació, sigui oferint-nos nosaltres mateixos a altres iniciatives per a les quals la nostra aportació pugui ser aprofitable. Estem contents perquè hem tingut espectadors. Força espectadors. No tants com hauríem volgut, però més dels que ens esperàvem. I de les enquestes anònimes que ens varen contestar, es pot deduir que aquests espectadors ho varen passar bé, motiu pel qual tornaran al teatre, amb la complicitat i gairebé el compromís de portar-ne de nous. Aquest, ens sembla, és el millor elogi, la millor recompensa que pot rebre un grup teatral.

VÍCTOR PETIT
GRUP TEATRAL VIDRERENC

17a Trobada de la lleva de 1965

Els "vaillets" i "vailletes" nats al 1965 hem mantingut la tradició de trobar-nos un any més... i ja en van 17!

Evidentment, es fa al voltant d'una bona taula on podem comprovar que el temps sembla que no passa per nosaltres, encara que darrerament alguna petita prostatitis, pelleringa o cana s'entesten a dur-nos la contrària.

Malgrat tot, el cor és jove i continuarem trobant-nos com a mínim els propers 17 anys... i més! Que per molts anys puguem fer semblants obres... amb els mateixos manobres!

FRANCESC FALGUERAS-FRANCESC DURÀ-CARME MASFERRER

25è Aniversari de l'Agrupació Sardanista "Bella Dansa"

Hem entrat a l'any 2003, any en què l'Agrupació Sardanista "Bella Dansa" de Vidreres arriba al 25è aniversari de la seva creació, per això, des d'aquesta revista, volem fer una crida a totes aquelles persones que vulguin aportar idees per a la seva celebració. La Junta està oberta a escoltar totes les propostes i suggeriments que es facin, i estudiar-ne la seva viabilitat.

Els actes programats per al 2003 són els següents:

DIADA DEL SOCI	2 de febrer	Sardanes i ball
FESTA DE SANT JOAN	24 de juny	Sardanes i ball
25È ANIVERSARI	5 i 6 de juliol	-
NIT DE LA SARDANA	30 d'agost	Doble audició
FESTA PETITA	16 de novembre	Castanyada
FESTA DE SANTA LLÚCIA	14 de desembre	Sardanes i ball

Anoteu-vos aquestes dates a l'agenda i no hi falteu, us esperem!

D'altra banda, recordeu que el proper 9 de febrer tindrà lloc al Casino La Unió l'assemblea general de socis. L'acte se celebrarà a la 1 de la tarda.

Seria un bon moment per fer-nos arribar les vostres idees i poder organitzar un aniversari ben lluït, les sardanes i la cultura catalana, en general, bé que s'ho mereixen.

Moltes gràcies a tots, i us desitgem un bon any nou.

AGRUPACIÓ SARDANISTA "BELLA DANSA"

La costa de la Mort (mai millor dit)

Platja de la Costa de la Mort amb abundant "chapapote".

Fa un dies vaig tenir la sort de poder prendre part, juntament amb 57 companys més, en l'expedició de voluntaris i voluntàries que es va organitzar des del moviment assembleari de la facultat de ciències de la UdC per anar a Galícia. L'objectiu era anar a ajudar i conèixer de primera mà la situació del litoral galleg i la seva gent després del desastre del *Prestige*.

El diumenge 1 de desembre, a l'arribada, ens vam posar en contacte amb estudiants de la universitat de Santiago, i amb ecologistes de "Ecologistas en acción-ERVA" per conèixer de prop la situació real de Galiza.

El dilluns vam estar col·laborant en les tasques de neteja a la platja de Barrañán (Caión).

La primera cosa que ens va cridar molt l'atenció és que quan vam arribar a la platja no era coberta de petroli, sinó que només es veien petites taques. A sota d'una capa de sorra d'uns 10 cm ja no es trobaven taques, sinó clapes de desenes de metres quadrats de fuel-oil, cobertes per la sorra que havien portat les marees. Així, encara que finalment veiéssim (en acabar la feina) la platja més o menys

La vegetació i la sorra de la platja coberta de "chapapote".

neta, sabíem que sota la sorra blanca encara hi havia tones de fuel amagades que sortirien a la superfície en alguna marea o en algun temporal.

Érem un centenar llarg de persones treballant, catalans (principalment de la UdC), estudiants gallegos de la Universitat de Santiago i un grup de bombers voluntaris alemanys que també havien estat en el cas del vessament de l'*Erica*. Els alemanys necessitaven bombes de succió i ni la Xunta ni l'Estat els van saber donar el que necessitaven.

En el nostre cas, la relació amb les autoritats competents no va ser pas més afortunada: ens van donar un equip deficient que constava d'una màscara (per a la pols), uns guants, unes ulleres, el "mono" blanc i unes botes que no eren res més que una mena de bosses per col·locar-te a les sabates (a la majoria ens van durar unes poques hores).

El treball era dur però tothom sabia a on anava; havíem d'anar recollint el petroli de les platges amb les pròpies mans (perquè teníem unes 6 pales per a tots), el carregàvem en cubells que

Embarcació amb un pescador que torna de la recollida diària de fuel.

Vaixell on es pot veure els contenidors on s'aboca el fuel recollit.

Un ocell cobert de fuel a la platja de la població de Caión.

de les autoritats en la pròpia pell, i vam acabar aquell dia convençuts que el voluntariat, amb escassa formació i mitjans insuficients, no podia enfrontar-se sol a un desastre d'aquesta magnitud.

És per això que en una assemblea conjunta amb grups ecologistes gallecs, es va decidir no participar més en les tasques de neteja per redirigir els esforços cap a un altre cantó, visitar les platges afectades, els ports, els parcs naturals, i recollir material gràfic, testimonis de la gent afectada, tot per tal de poder denunciar amb exactitud la barbaritat que estava passant allà.

Vam parlar amb la gent del poble i vam poder veure com estaven d'abatuts per la tragèdia negra que havia acabat amb el seu mitjà de vida ancestral que gira al voltant de la pesca i el marisc. Vam poder copsar la ràbia i el desengany d'una gent abandonada pel seu govern, i encara més, pel "seu" estat. I és que a la Costa da Morte, quan nosaltres hi vam ser (ja feia 15 dies de l'inici dels vessaments), només hi treballàvem uns centenars de voluntaris i els pescadors que encara no s'havien rendit. Ni agències del govern, ni l'exèrcit, ni els bombers,... ningú!

Però això sí, el rei ja va sortir a la foto i fins i tot es va embrutar les sabates! Què més podien demanar els gallecs?

L'endemà, el grup es va dividir per visitar ports com Rivieira (és a la primera de les *Rías Baixas*, a la *Ría d'Arousa*), on la marea negra arribava tot just en aquell moment. Allà els únics que treballaven per aturar-la (i en bona mesura ho van aconseguir) eren els propis mariners, la gent del mar. Amb els seus propis mitjans, sense cap altra coordinació que la que ells mateixos es van donar, sense

podien arribar a pesar 50 kg i fèiem una cadena humana des de la platja fins a una carretera propera on hi havia els contenidors que ens havien dut, i que en poques hores vam omplir. Al tenir-los plens, vam haver de fer una pausa obligada, ja que no sabíem on posar el petroli.

Vam patir la desorganització

cap informació sobre la toxicitat del producte, sense màscares ni guants, van arribar a recollir més de tres mil tones de *chapotote*.

Els mariners treballaven atrafegats per descarregar el fuel que havien recollit, anar-ne a cercar més i improvisar contenidors per emmagatzemar-lo. La gent del poble, els nens, la gent gran, tothom era allà ajudant.

En el parc natural de *Corruedo* vàiem arribar la marea negra amb impotència, cada onada anava portant una mica de petroli i, a poc a poc, tot anava quedant negre, els ocells arribaven a la platja totalment bruts; si tenien sort els podíem agafar i netejar, els altres, simplement morien, ja sigui de fred o intoxicats quan intentaven netejar-se les plomes de fuel.

Els companys que van anar a visitar els ports em van explicar el següent: "Nosaltres vam anar de dret a xerrar amb les televisions i mitjans de comunicació per tal de denunciar el tema dels voluntaris i, sobretot, la barra increïble de les autoritats que simplement es limitaven a no aparèixer. Val a dir que ni la Televisió de Galiza, ni la espanyola, ni Antena 3, es van interessar el més mínim pel nostre testimoni. I, en canvi, se'n van interessar enormement (fins al punt de fer-nos entrevistes televisades) a TV3, a la basca Euskal Telebista, i a les televisions portuguesa, francesa i alemanya. Una qüestió rellevant que vam poder constatar és que TVE, TVGa i Antena 3 han estat una plataforma de mentides i propaganda governamental". Aquell mateix vespre vam tornar cap a Girona, amb el sentiment d'impotència del poble gallec i amb la sensació que es podia haver evitat en gran part aquesta catàstrofe si hi hagués hagut una voluntat política per fer-ho, però des del primer moment se li va treure importància fent que la bola s'anés fent més i més gran i sense saber com acabarà tot plegat.

Les reserves biològiques del litoral estan cobertes de petroli i la regeneració durarà com a mínim de 5 o 10 anys (5 o 10 anys sense pescar). L'economia de Galícia té al davant una crisi econòmica sense precedents que obligarà als gallecs a tornar al que han fet sempre: emigrar.

Per tal que això no passi tots podem col·laborar, la decisió és vostra.

EDUARD ADROBAU I ROS

Recollida de fuel que s'aboca als contenidors.

Els voluntaris de la UdG recollint el fuel, entre ells, el vidrerenc Eduard Adroba.

Els Pastorets, un any més

Els dies 22 i 26 de desembre de 2002 es van representar de nou els Pastorets a Vidreres. Enguany va ser l'obra *Els pastorets i el sapastre Llucifer*, protagonitzada per un dimoni que no se n'acaba de sortir, uns romans invasors que si res més no serveixen perquè els pastors i pastores -sempre de la broma- els prenguin el pèl, un hostaler calçasses i una hostalera temible, tres mags despistats, i tota la colla de personatges (diables, àngels, Sant Josep, la Mare de Déu...) que no poden faltar mai en aquesta típica representació nadalenca. L'estrena de dos decorats va ser una de les novetats de les funcions d'aquest any, que van ser seguides per més de quatre-cents cinquanta espectadors.

GRUP DE TEATRE DELS PASTORETS

HOMENATGE A LLUÍS COMPANYS, VIDRERES 2002

Cinefòrum

Tothom diu que les noves tecnologies permeten que tots tinguem allò que volem amb només fer un clic al ratolí del nostre ordinador. Segons sembla, tots estem connectats i, per tant, tots tenim les mateixes possibilitats. Jo no ho crec així. En el cas de la cultura, per exemple, podem observar una greu desigualtat entre les oportunitats que té un jove que viu a Barcelona i un altre que viu a qualsevol poble petit. Cinema, música, pintura, literatura... tot gira al voltant de les grans ciutats mentre els pobles queden absolutament marginats; la televisió i l'ordinador són dues finestres al món massa reduïdes, massa dominades pels corrents majoritaris, com per poder gaudir de l'àmplia oferta artística de què disposem en una gran ciutat. Afortunadament, per lluitar contra aquesta injustícia, a Vidreres tenim un Centre Cívic prou dinàmic. En aquests últims tres mesos hi hem estat projectant pel·lícules els divendres a la nit. Han passat per la pantalla del Centre des de clàssics com *La ventana indiscreta*, d'Alfred Hitchcock, o *Viridiana*, de Luis Buñuel, a obres més recents com *Arrebato*, de Iván Zulueta, o *Terciopelo azul* de David Lynch. La intenció que teníem els organitzadors era la de donar la possibilitat a la gent del poble de

descobrir obres mestres del setè art que no són gens fàcils de veure en els circuits de distribució convencionals.

Afortunadament, hem complert els nostre objectius. La majoria de la gent que ha vingut ha considerat profitosa l'experiència (o, almenys, això ens deien). I és que crec que hem aconseguit construir un espai on parlar lliurement partint del visionat d'una bona pel·lícula. És curiós veure com la profunditat d'aquests films obre un amplí ventall de possibilitats de conversa. Després de la projecció, jo m'encarregava de realitzar un primer anàlisi del film i, seguidament, les respostes dels assistents anaven estimulant una conversa que ha estat, en la majoria dels casos, molt productiva per a tots els que érem allà. Cal disculpar, en aquest sentit, l'absència en la majoria de projeccions de Fernando de Freitas, un entès en cinema procedent de Veneçuela que, per motius laborals, es va perdre quasi totes les sessions.

Suposo que el que hem de lamentar és la manca de públic que han tingut la majoria de projeccions. Hem pogut tirar endavant gràcies a la confiança del Centre Cívic en aquesta iniciativa i, sobretot, gràcies als poc nombrosos però agraïts espectadors. Suposo que aquesta reduïda assistència es deu al fet que els vidrerencs no estem acostumats a anar a veure una bona pel·lícula en el nostre poble; no tenim aquest hàbit perquè, normalment, no disposem d'aquest tipus d'oferta. Els cineastes, els músics, els pintors... no sé'n recorden de la gent dels pobles, com Vidreres, com Maçanet, com tants altres. Aquest cinefòrum, entre moltes d'altres, ha estat un intent de trencar amb aquesta injusta tendència que margina aquells que no vivim a la ciutat. Per ara, hem acabat; però tornarem.

DAVID GUTIÉRREZ

Visca els tres Reis...

Des de fa ja molts anys, el GEPV (Grup d'Esplai Vidrerenc) ajuda als Reis Mags d'Orient a lluir-se per Vidreres. Donar tot el que podem per als nens, nenes i joves del poble és el nostre principal objectiu i és per això que fem tot el possible perquè puguin gaudir al màxim d'una nit tan màgica i plena d'emocions com és la nit de Reis.

La veritat és que les vacances de Nadal són uns dies molt especials per tothom. Per nosaltres, monitors i col·laboradors del Grup d'Esplai Vidrerenc també, ja que les passem completament immersos en la cavalcada: la preparació de les carrosses on Ses Majestats els Reis saludaran als vidrerencs i vidrerencques, la preparació del pavelló perquè els nens puguin saludar-los, els Pastors, el Poble, l'església, els caramels, els regals, els músics, els genets, els patges, els diables, els carboners, etc. ocupen les nostres "vacances" fent que les gaudim molt especialment.

Vam començar acompanyant i fent d'interprets a un dels patges de la comitiva reial (que aquest any no sabia el català!) per les dues escoles de Vidreres.

El dia 21 de desembre del 2002 vam continuar els actes amb una cantada de Nadales a la Plaça de l'Església, seguida de la gravació d'un petit curt-metratge (amb un Fum-Fum-Fum molt ben coreografiat) i la dansa del Jingle-Bells que tancava la vetllada.

El dia 29 de desembre vam rebre la visita del Patge-Carter. Va arribar amb un cotxe d'època i va recollir les cartes on tots els nens i nenes demanaven allò que volien, i que Ses Majestats, el Reis Mags d'Orient els portarien segons si durant l'any havien estat més o menys bons minyons.

Finalment va arribar el dia més esperat, el vespre més màgic... la NIT DE REIS! Melcior, Gaspar i Baltasar van arribar carregats de caramels i joguines (cal dir que es van disculpar per haver fet una mica tard, perquè s'havien oblidat de comprar una pilota). Encapçalaven la comitiva una estrella de foc, uns patges que tocaven els timbals i set patges cavalcant sobre fantàstics cavalls. Seguidament venia el Rei Blanc (en Melcior), els seus patges i un camió carregat de regals i d'un canó de confetti que ens va deixar a tots ben empaperrats. Després venia en Gaspar, tan guapo i elegant com sempre i també seguit d'un altre camió ple de regals. Finalment, el més entranyable de tots els Reis, en Baltasar, que es va deixar veure poc perquè deia que tenia molta fred però que també va ser encantador amb tots. Tancaven la desfilada un grup de diables amb un espectacle de foc i pirotècnia molt espectacular però que em penso que ens van espantar una mica a tots.

Per cert, Ses Majestats ens van confessar que els agradava tant venir a Vidreres que aquest any s'havien mudat especialment amb els vestits més bonics i més nous que tenien.

La veritat és que el Grup d'Esplai Vidrerenc creiem que va ser una cavalcada amb molt de públic (gràcies per quedar-vos a veure els Reis de Vidreres), tenia millores importants respecte als anys anteriors i també amb alguna petita relliscada (com per exemple una pirotècnia massa forta per als nens). Esperem que hagueu gaudit de la Cavalcada.

Posem a disposició de tothom una bústia de suggeriments/queixes (i si voleu, també, felicitacions) perquè la propera Cavalcada sigui encara millor. Podeu deixar les vostres impressions i opinions al Refugi d'Esplai, la seu de la nostra entitat, que està al C/Nou, 16.

No podem oblidar-nos de tothom que ha col·laborat amb nosaltres. A tots Moltíssimes gràcies!

Finalment, cal recordar-vos que l'Esplai continua la seva activitat setmanal tots els dissabtes de 4 a 7 de la tarda al Refugi d'Esplai. No us ho penseu més i veniu, us ho passareu... molt bé!

GRUP D'ESPLAI VIDRERENC

CEIP Salvador Espriu

AQUEST TRIMESTRE ELS NENS I NENES D'EDUCACIÓ INFANTIL HEM FET UNA CARGOLERA I HEM APRÈS MOLTES COSES DELS CARGOLS: QUINS TIPUS DE CARGOL HI HA, ON VIUEN, QUÈ MENGEN...I UN MUNT DE COSES MÉS.

AQUÍ EN TENIU UNA PETITA MOSTRA.

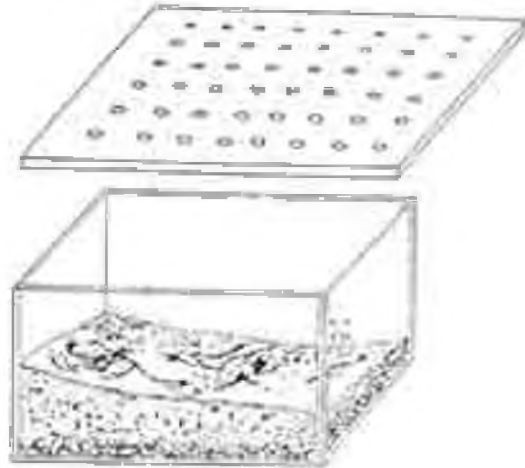

CONSTRUIM UNA CARGOLERA!!!

ELS RODOLINS ELS HAN FET PER PARELLES

ACAO-MAUO
EL CARGOL VA MARGAR UN GOL

ETUAT UN CARGOL
DAMUNT UN COL

HE TROBAT UN CARGOL DAMUNT D'UNA COL

CRANUAUSO

EL CARGOL S'HA ENAMORAT DEL MUSSOL

UN CARGOL ANA BEA D'URR DON SURT EL SOL
UN CARGOL VA ANAR A VEURE D'ON SURT EL SOL

HOLA GUO

EL CARGOL VA A FER UN VOLT

TREBALL EN PETIT GRUP

MUS CARGOLS SARU SE GAN
AM AL PEU

FET UN CARGOL I M'HE ENAMORAT
AMB EL PEU

Les festes de tardor al Sant Iscle

La Castanyada

El dia 30 d'octubre de 2002 vam celebrar la festa de la Castanyada. Enguany aquesta diada es va fer a portes obertes, així vam comptar amb l'assistència de públic (mares, pares, tiets, tietes, avis...).

Al matí es van representar unes danses interpretades pels alumnes de l'escola. Primerament, es van fer per cursos, seguidament per cicles, fins acabar amb una dansa conjunta de tots els nens i nenes, on els més grans ajudaven els més petits. Realment bonic!

A la tarda, juntament amb les famílies vam menjar les castanyes torrades, que els grans de l'escola ens anaven repartint i, de l'exposició que havíem fet de fruits de tardor, vam poder tastar una mica de tot.

Santa Cecília, patrona de la música

Durant la setmana del 18 al 22 de novembre es van fer intercanvis musicals entre els diferents cursos de primària per tal de celebrar la diada de Santa Cecília (22 de novembre), patrona de la música. Cada grup va interpretar un parell de peces, algunes amb instruments, davant els companys i companyes d'altres classes. Aquesta setmana musical va representar el recull d'una preparació anterior, duta a terme durant les hores de música. Preparació, que els alumnes es van prendre molt seriosament. I d'aquí l'excel·lent resultat de les actuacions.

Berenada de tardor al parvulari

Com a cloenda de la tardor, es va organitzar una berenada amb tots els alumnes de P3, P4 i P5. Cada curs va preparar un berenar exquisit per a la resta de companys i companyes:

- Els nens i nenes de P3 van fer dues coques de pa de pessic.
- Els de P4, diferents canapès amb decoració de fruits secs.
- I els més grans, els de P5, van elaborar bombons de xocolata amb nous.

Tots plegats van gaudir molt a l'hora de preparar el berenar, que més tard compartirien amb la resta de classes.

Per un dia van fer de cuiners i cuineres, els veritables protagonistes de la berenada, amb davantals i tot! I ens van donar una lliçó de cooperativisme i amiatat.

CEIP SANT ISCLE

Èxit de les atletes vidrerenques MASNOU i RAMON al cros de casa

Les atletes vidrerenques Gemma Masnou (JA Sabadell) i Bàrbara Ramon (Girona CB) van tenir un paper destacadíssim en el XV Cros de Vidreres, la tercera cursa del circuit gironí d'aquesta modalitat atlètica que es va disputar el 24 de novembre de 2002. Davant del seu públic, Gemma Masnou va aconseguir el seu sisè triomf absolut en el cros de Vidreres, mentre que Bàrbara Ramon va ser segona en la categoria sènior i es va proclamar vencedora de la categoria promesa.

El cros va ser un passeig per a Gemma Masnou, que va dominar la cursa des dels primers metres i va anar augmentant el seu avantatge fins a creuar la línia d'arribada amb una marca de 15'22" i amb 40 segons d'avantatge sobre la segona classificada, la Bàrbara Ramon, que va fer un temps de 16'02". La tercera classificada va ser E. Nuñez (CDE Roses) amb una marca de 16'14".

La pluja que va caure durant la disputa del cros no va afectar Gemma Masnou, que amb aquesta victòria va demostrar que la preparació per a la seva primera temporada com a sènior va per bon camí.

Quant a la Bàrbara Ramon, va aconseguir repetir el segon lloc que ja havia obtingut en la 29a edició del Cros de Santa Coloma, la prova que obria el circuit gironí de la temporada 2002-2003 i que s'havia disputat quinze dies abans, concretament el diumenge 10 de novembre de 2002. En aquest cros, la Bàrbara Ramon també es va proclamar guanyadora en la categoria promesa i en la classificació absoluta només es va veure superada per la barcelonina N. Puig (Ripollet Unió Atlètica), resultats idèntics als obtinguts en el Cros Ciutat de Girona, que va tenir lloc el diumenge 1 de desembre de 2002. En aquesta cursa, la quarta del circuit gironí de cros, la Bàrbara Ramon va fer una marca de 17'00" i només va quedar per darrere de l'atleta del seu mateix club C. Bosch, que va fer un temps de 16'56".

L'edició 2003 del Ludibàsquet ja escalfa motors!

El *Ludibàsquet 2003*, organitzat pel *C.B. Nou Caulès* amb el suport de l'*Ajuntament de Vidreres*, es durà a terme els dies 7 i 8 de juny propers: **MARQUEU-HO A L'AGENDA!**

Després de l'èxit de l'edició de l'any passat amb més de 90 equips participants i que ha convertit la nostra festa en la trobada esportiva infantil més important de Catalunya pel que fa al món del bàsquet, ens hem marcat com a objectiu per a l'edició del 2003 el que sigui, a més a més, una festa en la qual tot el poble de *Vidreres* pugui participar-hi i sentir-se'n orgullós.

És per això que el *Ludibàsquet 2003* serà més *LUDI* que mai, carregat d'activitats i espectacles, i amb més *BÀSQUET* del que us pugueu arribar a imaginar.

Les principals novetats que podem esmentar-vos de cares a aquesta edició són:

- En l'aspecte esportiu estem preparant una *triple competició*:
- *Ludibàsquet*: més de 120 equips de totes les categories (des de premini a cadet) i que es jugarà a les ubicacions tradicionals (si no plou).
- **MINI-LUDIBÀSQUET**: només per a escoles de bàsquet (de 4 a 8 anys). Es jugarà *als carrers de Vidreres*.
- **LUDI-STREETBALL**: obert a majors de 18 anys i que també es jugarà *als carrers de Vidreres*.
- En l'aspecte tècnic ens fa molta il·lusió anunciar que durant el *Ludi-bàsquet 2003* es durà a terme l'emissió de la *Ludi-Tele*. Es tracta d'una emissió en proves de televisió local que recollirà imatges de tots els partits en directe així com d'un plató des del qual es duran a terme entrevistes i que es podrà rebre a totes les llars del poble de *Vidreres*.
- Pel que fa a l'apartat lúdic, només demanem que el temps ens respecti i que, *aquest any sí*, puguem dur a terme les activitats programades que inclouen activitats per a la mainada de totes les edats, espectacles i concerts.

Com en anteriors edicions haurem de donar allotjament a més de 1000 persones i organitzar els serveis bàsics perquè la festa sigui completa.

En la propera edició del **REC CLAR**, trobareu ja el detall d'activitats programades, però si no podeu esperar, feu-nos arribar el *vostre e-mail* a l'adreça de correu **ludibasquet@noucaules.org** des de la qual us informarem puntualment de tot el que vagi passant.

Us esperem a tots!

La grip

Amb el Nadal arriben festes d'alegria, d'amistat i de bones intencions. Tothom desitja felicitat. La quitxalla i els qui no som tan quitxalla esperem amb il·lusió que en aquests dies el tió ens cagui o bé els reis ens passin algun regal.

El Nadal a les nostres terres s'associa al fred, dies de tramuntana, glaçades i neu, encara que tenim la sensació que cada cop en fa menys, perquè molts recordem com, temps enrere, penjaven els caramells dels teulats o de les aixetes mal tancades, fins i tot alguns s'havien passejat sobre les basses glaçades, i això, ara no es veu.

Aquest ambient fred propicia l'aparició del *virus de la grip*.

LA GRIP és una malaltia vírica molt contagiosa, generalment benigna, però potencialment greu per a persones amb altres malalties i sobretot per als vells i els nens, a causa de les complicacions que pot ocasionar.

Com l'agafem? Quins símptomes dóna?

El contagi es realitza de persona a persona a l'esternudar, tossir o simplement parlant, a l'inhalar els esquitxos de saliva (vulgarment anomenats capellans) dels que tenen la grip. La porta d'entrada és, per tant, la boca o el nas. Segons diuen els especialistes, sembla que també hi pot haver contagi en estar en contacte amb objectes contaminats.

És lògic, doncs, que els primers símptomes siguin el mal de coll i la congestió nasal que poden passar fins i tot desapercebuts inicialment, però en poques hores, la malaltia es manifesta en tota la seva plenitud, amb *febre alta, mal de cap intens* (possiblement per la febre), *malestar general, dolors musculars, cansament, pèrdua de gana i tos seca* amb sensació de dolor al pit. Aquests símptomes van desapareixent en uns 6-7 dies, però la tos pot persistir bastants dies més.

És una malaltia que es presenta en forma d'epidèmia, afecta a molta gent en un espai de temps curt. Quan uns curen, altres emmalalteixen.

Complicacions

Les complicacions pròpies de la grip són les aguditzacions dels processos asmàtics, tos molt molesta que pot durar diversos dies i les infeccions bacterianes que es produeixen posteriorment, com l'otitis, la sinusitis, la bronquitis o la pneumònia. Cada malaltia precisarà un tractament específic i diferent.

Estic constipat. Tinc la grip?

Les formes més benignes de grip es poden confondre amb altres processos, com l'al·lèrgia o el refredat. El metge ja en farà el diagnòstic.

L'al·lèrgia no acostuma a donar febre ni malestar general, però sí esternuts, ragera de nas i ulls plorosos. Pot donar complicacions semblants a les de la grip.

El **refredat** també és un procés víric i dóna els mateixos símptomes que la grip, però més atenuats. És una malaltia molt freqüent en els nens petits, que poden tenir de 5 a 10 episodis per any, i els provoca dificultats en l'alimentació, per la congestió nasal. El lloc de contagi és la guarderia i l'escola, pel contacte que hi ha entre ells. El tractament consisteix en un antitèrmic per la febre, i neteja de les fosses nasals amb aigua salada.

Les complicacions que pot donar són les mateixes que en la grip, si bé, segons l'edat, és més freqüent una complicació o una altra. En els lactants (de 0 a 2 anys), les complicacions més freqüents són l'otitis mitja i la bronquitis, on a més dels mocs hi ha tos i xiulets. Sovint necessiten ser tractats a l'hospital.

En els nens més grans, fins als 8 anys, la complicació més habitual és l'otitis mitja. Sovint s'ha de fer un drenatge timpànic per evitar pèrdues d'audició.

A aquesta edat hi ha nens que pateixen altres malalties víriques, com la rubèola i el xarampió. Inicialment presenten els mateixos símptomes i no es poden diagnosticar fins que apareixen les lesions que provoquen a la pell. No obstant, gràcies a les vacunes, cada cop són menys freqüents.

Els adults poden tenir 1 o 2 episodis a l'any, les complicacions que pateixen són les aguditzacions dels processos asmàtics i les infeccions bacterianes com otitis, sinusitis, bronquitis i pneumònia.

Tractament

En qualsevol dels processos vírics no serveix de res iniciar un tractament amb antibiòtics, fins i tot podria ser contraproduent.

En les al·lèrgies i en les infeccions víriques sols s'ha de fer un tractament simptomàtic. Això vol dir:

- **Un antihistamínic** en cas d'al·lèrgia o congestió nasal.
- **Un antitèrmic** per a la febre i el malestar general.
- **Un antitussigen** si hi ha tos.
- **Un broncodilatador** si es presenten sibilàncies.
- **Líquids abundants** per facilitar l'expectoració.
- **Repòs a casa**, si cal, per millorar l'estat general i evitar contagiar altres persones.

No obstant, si passats 3-4 dies la febre persisteix o reapareix després d'una millora, podem pensar que hi ha hagut una infecció bacteriana afegida (complicació) i segurament necessita un tractament amb antibiòtic.

Si ens trobem afectats per aquestes malalties, hem d'acudir al metge de capçalera i ell ja ens orientarà en el tractament a seguir. Com sempre, no ens cansarem de repetir que el millor tractament és prevenir la malaltia. És del tot aconsellable que les persones a qui està indicat es posin les vacunes de la grip cada any i la anti-pneumocòccica cada 5 anys. El metge de família us aconsellarà quan us les heu de posar.

ÀNGEL TEIXIDOR
DOCTOR EN MEDICINA

*Paisatge
de la pro-
víncia de
Quebec a
la tardor.*

El Canadà: llacs i boscos

Els motius del viatge

Feia 25 anys que havia estat al Canadà, d'on vaig tornar impressionat pel seu paisatge i en tenia un magnífic record, volia que la meua família gaudís també de la bellesa d'aquest immens país i poder retrobar amics amb qui encara ens escrivim.

A causa de la grandària del Canadà, només vam visitar la part de la costa est (les províncies d'Ontario, Quebec i Nouveau Brunswick).

El país

És el segon país més gran del món: 4.600 km de nord a sud i 5.500 km d'est a oest. La seva costa fa 244.000 km, la més llarga de totes, hi ha grans planures, muntanyes, rius grandiosos i sobretot molts i molts boscos i milers de llacs.

Hi viuen uns 31 milions de persones, que es reparteixen en els seus 10 milions de km², és a dir, 3 habitants per km². L'idioma oficial és l'anglès, però a Quebec ho és també el francès. Hi ha 10 províncies i 3 territoris, l'any 1999 es creà el territori de Nunavut, que està poblat pels "inuits" (esquimals), els quals, per cert, fan unes escultures treballant amb pedres precioses que són prohibitives per a les nostres butxaques.

Canadà s'ha conservat com a país independent perquè, després de la Guerra d'Independència dels Estats Units, els anglesos van conservar els territoris de l'actual Canadà com a colònia; això,

juntament amb la influència de la part francòfona han fet un país on la gent, els seus costums, la seva cultura i la política del seu govern són clarament diferents del seu veí imperialista, els Estats Units.

El viatge

Vam arribar a Montreal via Amsterdam, teníem un cotxe llogat i un hotel per a la primera nit i després vam anar improvisant segons la ruta. Per hostatjar-nos, sempre vam trobar alguna *gîte* o *Band B*, és a dir, cases particulars, o bé un típic motel de carretera, petits hotels o algun alberg de joventut; i això ens va donar molta llibertat.

Circular pel Canadà amb cotxe és una delícia, tothom respecta les normes de circulació, les carreteres estan en bon estat i senyalitzades amb números i el punt cardinal corresponent. El problema de fer-ho a l'estiu, però, és que hi ha moltes obres, ja que aprofiten el bon temps per fer-les, ja que el novembre comença a nevar i la neu no desapareix fins al mes d'abril. Per cert, les autopistes són totalment gratuïtes, però no es pot circular a més de 120 km/h, si et passes, segur que et cau una multa astronòmica, com també et pot caure per llançar llunes o d'altres objectes per la finestra.

Navegant amb canoa per un dels rius del Canadà.

Ontario

Des de Montreal ens dirigim a Toronto i a la zona dels grans llacs (Ontario, Erie, Huron, Superior), frontereres amb Estats Units. En aquests llacs hi ha una tercera part de les reserves naturals d'aigua dolça del món, són vertaders mars on hi naveguen vaixells molt grans.

Abans d'arribar a Toronto, ens aturem a Gananoque, en el naixement del riu Sant Llorenç i el llac Ontario, i agafem el creuer de les mil illes, una excursió preciosa. Després visitem Kingston, l'antiga capital de la colònia i una ciutat molt monumental. A Port Hope, intentem banyar-nos en el llac Ontario, però l'aigua està congelada malgrat ser el mes d'agost.

Toronto és actualment la veritable capital del Canadà, amb quasi 5 milions d'habitants, moderna, cosmopolita i molt segura, com la resta del país. Dormim a casa d'uns amics, que ens fan de guies i ens porten a visitar el port del llac, l'Ajuntament, l'estadi Skydome, amb sostre mòbil per quan plou o neva, i l'Air Canadà, on juguen a hoquei sobre gel, que és l'esport nacional, i també al bàsquet. També vam pujar a la Torre C N, la més alta del món, i vam passejar pel passeig marítim, que és el més llarg d'Amèrica, i pel barri xinès, que és molt gran i hi viuen majoritàriament els membres d'una de les centenars de civilitzacions de tot el món que formen la població d'aquesta ciutat. Quelcom espectacular per visitar és la "ciutat subterrània" (Path), que també es pot visitar a Montreal, hi ha centenars de botigues, restaurants, cinemes, cinc estacions de metro i moltes més d'autobusos. Durant el rigorós hivern, la població de Toronto hi fa vida.

Cascades del Niàgara

Es troben a una hora de Toronto i són una de les meravelles del món, veritablement impressionants. La millor visita és des del Canadà, però també s'hi pot anar des d'Estats Units. Per visitar-les com cal és imprescindible agafar el vaixell que t'acosta a la caiguda de la cascada. També s'hi poden fer moltes altres coses, com pujar a la torre, visitar els jardins, el museu i d'altres atraccions... Hi ha molts turistes, però no et tapen les vistes.

Algonquin Parc

Després de Toronto ens dirigim cap al nord i, amb els nostres amics, passarem uns dies en una casa situada al costat d'un llac, on nedarem, pescarem i navegarem amb la força del vent.

Tot seguit anem a Algonquin Parc, un parc natural de 150 km de llarg per 100 km d'ample on pots perdre't durant 15 dies sense trobar cap ésser humà, ni cotxe, ni carretera, només tu, la canoa, la tenda, el menjar i un mapa, envoltat de boscos, llacs i animals salvatges poc perillosos. Nosaltres ens vàrem haver de conformar amb una passejada amb canoa per diversos llacs que ens va permetre gaudir del silenci i dels paisatges plens d'arbres que arriben fins a tocar l'aigua.

Canadà té moltíssims parcs (nacionals i provincials), on es poden fer excursions, observar els animals, escoltar els llops, baixar en canoa pels rius,... Crec que és l'atractiu més característic d'aquest país.

Otawa

És la capital política de Canadà, una ciutat ideal: distàncies curtes, magnífics jardins, carrers elegants i nets, la gent és molt amable i tot està molt ben cuidat. Dos rius envolten la ciutat i hi ha un canal fet pels anglesos que va fins al llac Ontario. Aquest canal s'anomena Rideau i durant l'hivern queda glaçat i s'utilitza per patinar, una afecció molt estesa per tot el país, ja que amb les baixes temperatures són molts els rius i llacs que queden glaçats.

El més bonic és el Turó del Parlament i el carrer Wellington, hi ha moltíssimes rutes guiades gratuïtes, espectacles al carrer, el canvi de guàrdia..., en resum, una ciutat per gaudir-la.

El Quebec

El Quebec és una de les províncies més riques i maques del Canadà. Té el mateix nombre d'habitants que Catalunya, però l'extensió és tres vegades la d'Espanya.

Té una personalitat molt pròpia, a causa de l'idioma i la cultura heretada dels immigrants francesos, que la fa més liberal, culta, inquieta... fins i tot, s'hi menja més bé; en definitiva, una illa dins el típic món anglosaxó.

A part de les dues ciutats més importants -Montreal i Quebec City-, hi ha molts altres llocs per visitar. La majoria de la població viu a la riba del riu Sant Llorenç, un immens riu que en el lloc més estret, a la ciutat de Quebec, té un quilòmetre d'amplada i que a la resta del traçat és tan ample que normalment és impossible veure l'altre costat a simple vista. Per aquest riu van entrar els colonitzadors i a través d'ell s'arriba als grans llacs.

Pel marge esquerre podem anar fins a Tadoussac, on hi ha la desembocadura del riu Sanguenay, i agafar un vaixell que et porta a veure balenes (a l'estiu no és una bona època per fer-ho). També s'ha de visitar Chicoutimi i el llac Saint Jean.

Pel marge dret, molt més turístic, vàrem visitar una de les zones més precioses del Canadà, La Gaspésie, una península banyada pel riu i l'oceà Atlàntic. Circular per la carretera de la costa és una delícia: prats, boscos amb arbres que arriben fins a les platges,

El castell de Fontenac vist des del riu Sant Llorenç, al Quebec.

penya-segats, rius, poblets plens de cases de tots els colors imaginables i ports de pescadors on es pot menjar marisc a bon preu. La badia de Caspe és preciosa, però indiscutiblement el millor és el poble de Perce, amb la seva roca foradada i l'illa de Bonaventura, on hi ha milers d'ocells.

Vam seguir en direcció a la província de Nouveau Brunswick, que està plena de boscos i grans rius que la travessen i té una costa molt maca. La curiositat és el bilingüisme que fa que trobis pobles on un parla anglès i el del costat francès.

Durant el mes d'agost, a Caraquet celebren la festa dels Acadiens, on es commemora el retorn dels primers colons francesos que havien estat deportats a Florida. També s'ha de visitar la ciutat de Saint Johns.

Després vam anar a Quebec City, on realment sembla que estiguis en una ciutat francesa molt ben conservada. És molt independentista, però les dues votacions que es van fer per separar-se del Canadà es van perdre per poc. La part antiga està declarada Patrimoni de la Humanitat i és la única ciutat emmurallada de nord-amèrica. Els seus carrers estan plens de pintors, restaurants, botigues de records i hi ha una magnífica vista del riu. El problema és que és una ciutat molt turística.

Als voltants de la ciutat hi ha les cascades de Montmorency, de 83 metres d'alçada. A l'hivern es gela i es fa una muntanya de gel que mesura 30 metres.

Montreal

L'Exposició Universal de 1967 i els Jocs Olímpics de 1976 van promocionar molt aquesta ciutat, que té costums molt europeus i molta activitat cultural. Vam visitar la part vella, la ciutat subterrània, la plaça Jacques Cartier, la basílica de Notre Dame, l'Ajuntament, el port vell, el barri llatí i l'església de Sant Josep.

És imprescindible anar a la muntanya de Mont Royal, on hi ha una magnífica vista de tota la ciutat i del riu. A més, en el seu parc hi ha molts esquiroles que vénen a menjar de la mà.

El menjar

En el Canadà el menjar és molt americà, sobretot en la part anglesa, però s'hi pot menjar bé a la part francesa i en restaurants xinesos, vietnamites, italians...

Cal destacar el peix, el xarop d'auró, el blat de moro, la mantega de cacauet, el bletvet i la carn.

Com a informació, s'ha de tenir en compte que en els restaurants és obligatori deixar una propina del 15% de l'import de la factura de l'àpat per als cambrers.

Canadà a la primavera, a l'estiu i a la tardor, amb els seus boscos que canvien de color, és un país on la naturalesa esclata i és prenent a cada racó.

CARLES PUIG PANOSA

Per un Vidreres més habitable

Pla General de Vidreres-eina clau

Vidreres ha consolidat la seva estructura urbana a partir del desenvolupament del planejament general que data de principis dels vuitanta amb les mancances i errades pròpies d'un planejament redactat en uns moments en què l'urbanisme democràtic anava consolidant una praxis mancada de tradició, s'ha mostrat com a una eina prou vàlida per Vidreres amb l'alternança dels governs del PSC i CiU ens ha permès anar consolidant l'estructura urbana i les urbanitzacions, ordenar el creixement, millorar la qualitat dels espais, si bé ens ha faltat generar més dinàmica econòmica. La gestió d'aquest planejament tampoc no podem dir que s'hagi realitzat amb la vivesa de ritme que tots hauríem desitjat. Després de quasi vint anys, el model està més que esgotat (cal recordar aquí que els Plans Generals es fan aproximadament per 8-10 anys). Al 1999 es va decidir tirar endavant una revisió a fons de l'eina que fins ara ens ha servit i que després d'una llarga tramitació del nostre Ajuntament (PSC), el passat 12 de desembre, mitjançant la corresponent sessió plenària i tot recollint les modificacions i/o recomanacions proposades per Urbanisme de la Generalitat de Catalunya a Girona, s'ha produït l'aprovació definitiva per part del Consistori, tramitació a la qual només li manca el vistiplau d'Urbanisme, que es produirà previsiblement el proper febrer a Girona.

Dues consideracions importants volem fer des de CiU de Vidreres:

- Tal com previsiblement s'acabarà aprovant per Urbanisme, és un Pla General que entenem que és complet, elaborat, contingut i possibilista, que dona resposta a la majoria de necessitats del municipi de Vidreres.
- El llarg període de gestió-tramitació de quasi quatre anys (tota una legislatura) ens obliga a treure la tarja vermella, primer a l'equip d'arquitectes

de Barcelona redactors del planejament, que han cobrat un bon pessic d'honoraris amb més de 150.000 € (25.000.000 pessetes) i que s'han adormit o altres encàrrecs d'altres pobles han passat al davant del de Vidreres i, segon, el responsable polític de l'encàrrec i tramitació, l'equip de govern del PSC.

Quedarà pendent per a més endavant el problema de Puig Ventós, tal com va proposar CiU al període d'al·legacions i així ho ha entès Urbanisme. No ens agrada tal com estava redactat, amb el golf de 67 hectàrees, les 1.652 parcel·les projectades, l'excessiva geriatría. També entenem que el nou Ajuntament que sorgeixi de les properes municipals del maig 2003 haurà de resoldre el tema de Puig Ventós, tot buscant l'equilibri entre els drets adquirits per la propietat i els interessos del poble de Vidreres. No és, ni serà, un tema fàcil, però es pot aconseguir amb professionalitat i consens.

Calia revisar, actualitzar, subsanar errors, millorar les eines existents, calia anar posant les coses al dia, però també calia ser ambiciós, projectar i planificar el futur amb mires més àmplies. CiU ha col·laborat, i molt, en aquesta línia. Ara vindrà el més important, que és desenvolupar correctament aquest nou Pla General, que s'ha d'emmarcar en una estratègia conjunta que vagi més enllà del propi Planejament per inserir-lo en un autèntic PLA DE POBLE que orienti als futurs Ajuntaments de Vidreres.

Sembla clar que el futur de Vidreres ha de recollir, entre d'altres, aquests aspectes: INSERCIÓ EN L'ENTORN, QUALITAT DE VIDA i SOSTENIBILITAT, estem en un punt a cavall entre el perill que Vidreres es converteixi en poble dormitori o impulsar i consolidar una oferta de serveis, oci, comerç, indústria... Les solucions màgiques no existeixen, però sí que es poden

fer moltes coses en aquest sentit; és evident que, entre tots, cal que incrementem activitat econòmica a Vidreres. Ens cal aprofitar la situació logística immillorable que tenim, ens cal planificar de manera racional, integradora i respectuosa el sòl industrial (futur Parc d'Activitats-Zona industrial de Vidreres), cal mirar cap al mar i potenciar l'eix Vidreres-Lloret de Mar.

Ens cal un futur Parc d'Activitats racional, preparat per a les noves tecnologies, amb serveis, equipaments i, sobretot, a preu competitiu. Hem de superar postures excessivament curtes de mira. Per afrontar el futur, Vidreres ha de potenciar la seva comarcalitat i l'ha d'exercir. Ens cal planificar el medi ambient de forma conjunta, o almenys coordinada, només així aconseguirem que les decisions d'un municipi no acabin portant conseqüències no desitjades a l'altre.

Vidreres només podrà mantenir la seva identitat davant la pressió dels pobles de l'entorn amb una clara i decidida aposta per la qualitat de vida. En urbanisme, la qualitat de vida és apostar per l'espai públic, és ser ambiciós en els equipaments, és sobreposar els interessos de la col·lectivitat a l'especulació, és, en definitiva, apostar per un Vidreres més habitable.

Per aconseguir tot això s'ha creat darrenament un concepte que és el de la SOSTENIBILITAT, aplicable a tots els nivells de la vida i el desenvolupament humà. Comença a ser imprescindible aplicar-lo també als nostres pobles. Això implica tenir clar que els recursos no són il·limitats, que la natura no ho resisteix tot, que alguns equilibris són irreversibles, que el creixement no és indefinit, en definitiva, que hem de saber fer compatibles les nostres necessitats i les nostres lloables ganes de millorar amb una realitat que és limitada que és el nostre entorn físic, ente-

nent aquest a tots nivells.

Alerta, el Planejament General no ho és tot, no és l'instrument màgic que ha de resoldre tots els nostres problemes. Són les actituds, la sana ambició, els objectius agosarats... els que ens han de moure i tot això és una tasca que depassa la pròpia gestió municipal i que implica als ciutadans de Vidreres per engrescar-los en un projecte col·lectiu i autènticament nostre. No ens queixem, impliquem-nos.

Engegar aquest PLA DE POBLE és posar les bases per a una nova manera d'entendre la convivència ciutadana tot apostant per una col·lectivitat més informada, més sana, més integrada, més tolerant, més lliure i, sobretot, més feliç. És, sens dubte, una tasca engrescadora i creativa que a tots ens hauria d'il·lusionar.

CARLES MALLART
PORTAVEU DE CIU DE VIDRERES

Vidreres i les urbanitzacions

Vidreres és una realitat històrica complexa que encara s'està formant a través del temps. Tots i cadascú de nosaltres formem part d'aquest esdevenir constant i dinàmic. És una realitat viva de fets físics, polítics, econòmics i sociològics en evolució cap a la perfecció.

Però Vidreres no ha depès ni depèn de si mateix, sinó d'unes altres realitats que l'envolten: de diverses comunitats humanes, més o menys estructurades, que ara anomenem urbanitzacions.

Per diverses circumstàncies, aquestes dues realitats, Vidreres i les urbanitzacions, han viscut d'esquena. Així, certes expressions, ja consagrades, manifesten certa agressió o animadversió d'uns respecte dels altres. Els uns diuen: són pesseteros, ens exploten, ens ignoren, són uns pagesos... Els altres ens diuen que som de "can fanga", els barcelonins, els creguts...

Ara bé, les urbanitzacions varen néixer de forma espúria, sota una mena de "lleï de la selva". Uns quants "senyors", impulsats pel desig d'obtenir guanys ràpids i fàcils i aprofitant la inexistència d'un autèntic marc legal, s'aprofitaren de la situació per fer-se rics, sovint abusant de la ignorància, de la bona fe, dels ciutadans. En una època de progrés a tots nivells, moltes famílies van dipositar les seves il·lusions a tenir una "caseta" fora dels nuclis urbans i gaudir de la natura. D'aquests fets en van sorgir greus problemes que encara no s'han pogut superar.

D'una part, l'Ajuntament va ignorar les urbanitzacions per la manca d'un marc legal, per la impossibilitat d'atendre les seves reivindicacions. El fruit de tot això s'ha manifestat en incomprensions i posar-s'hi d'esquena. Per l'altra part, les urbanitzacions van prenent consciència de la seva realitat i les seves exigències es fan cada vegada més crítiques i exigents, sovint poc fundades.

Però en les dues postures es manifesta molta ignorància i manca d'autèntic diàleg. Solament una voluntat de diàleg i el mutu coneixement, més obert i ampli, crearà

una empatia que farà que els esforços d'ambdues parts siguin eficaços.

Jo crec que la realitat dels fets que estem vivint ens indica que estem condemnats a entendre'ns.

En el nostre cas no hem d'oblidar que:

En primer lloc, Vidreres es beneficia de les urbanitzacions perquè donen vida al comerç, a les diferents branques de la construcció, a la instal·lació de diverses indústries, a les assegurances, a les immobiliàries que són font de dinamisme i de riquesa. Les urbanitzacions en aquest moment s'estan regularitzant gràcies a l'última llei, anul·lant "el camp qui pugui" anterior.

Actualment "els depredadors" ja no poden fer el que volen, malgrat que encara hi ha molts abusos i manca de control. Els propietaris van prenent consciència dels problemes i tots devem contribuir a la seva solució, sigui de forma voluntària o en virtut del compliment de la llei.

Ara bé, en aquests moments, a més a més de tots aquests problemes, s'està produint un nou fenomen que jo crec que és molt positiu. Les segones residències s'estan convertint en primeres per diverses raons. Aquest fet fa que hi hagi més empadronats al municipi. A la gent li és més fàcil integrar-se a la comunitat veïnat per raons de treball, poden disposar d'escola per als fills, més assistència sanitària i d'altres mitjans. Per a mi això té solució, encara que exigeixi un esforç autèntic per part de tots. S'ha d'iniciar un diàleg profund, constant i sincer en què ambdues parts no busquin solament el propi interès, privilegis i exigències, sinó arribar a una entesa a favor de la convivència, a solucions justes i equitatives. Seria bo que tots intentéssim descobrir els múltiples aspectes en què cadascú pot contribuir a la proposta d'arribar a una autèntica convivència. Hem de deixar de costat el nostre egoisme i cal que tinguem una visió imparcial i objectiva del binomi "ajuntament-urbanitzacions".

JOAN FARRÉS I POU
MEMBRE D'ERC DE VIDRERES

Les contradiccions del món: només incoherències ètiques o també interessos inconfessables

La contradicció entre el dir i el fer no és patrimoni de la nostra societat moderna. En el passat, altres èpoques històriques varen patir flagrants dosis d'incoherència. També la nostra vida quotidiana en pateix força, i quasi podríem aventurar que dir una cosa i fer-ne una altra és un d'aquells fets inevitables de la pròpia condició humana. Tot i així, el nostre temps ha trencat tots els esquemes. Potser la possibilitat de mantenir una constant xerrameca mitjançant uns mitjans de comunicació omnipresents ha agreujat la sensació de falsedat i conseqüentment el ràpid desgast de tota mena d'institucions socials i polítiques. De totes maneres, hi ha un element que sembla haver quedat oblidat en tot aquest procés: l'interès. I em refereixo, en concret, al fet legítim o no de voler mantenir o accedir a una posició de privilegi, normalment econòmic o social. Normalment, els "incoherents", quan són descoberts, prefereixen que la resta dels mortals considerin que aquestes actuacions formen part d'allò que podríem anomenar condició humana. Automàticament tots en som, poc o molt, responsables. Quan els "incoherents" cerquen els arguments que els han de justificar, procuren amb molta cura "tapar" qualsevol indicatiu que pugui delatar els beneficis que aquella actuació els suposarà.

Voldria posar exemples il·lustratius. Quan els dirigents polítics en el poder al nostre país volen justificar certes actuacions que contradiuen flagrantment el reiterat discurs del "desenvolupament sostenible", ens parlen (com fa pocs dies feia el molt honorable president d'aquest país) de la necessitat de combinar progrés econòmic i respecte al medi natural, malgrat que molts cops aquest "progrés" pugui suposar sacrificis ambientals inevitables. Parlant en plata i introduint l'element "interès" en l'esquema, per construir una torre cada cop més alta (el progrés econòmic), on al final només s'hi enfilen uns quants (els més competitius), hem d'anar desmuntant el terra per on caminem tots i totes. Què ens diran quan no quedi terra per on caminar?, que tot plegat ha estat en benefici de tots? I difícilment em puc resistir a treure el tema del *Prestige*, afer on podem trobar resumides moltes de les misèries contemporànies.

Més enllà de les incompetències i de l'autoritarisme de determinats personatges, que ara s'esquincen les vestidures i clamen per lleis i controls que han tingut a la seva mà legislar i no ho han fet, hi ha beneficiaris directes. Les grans companyies petrolíferes en treuen molt de suc del transport de grans quantitats de combustible en aquests anomenats "vaixells escombraries". Mentre el pobre capità es troba tancat a la presó, els autèntics responsables, aquells que cada dia augmenten els seus dividendes amb aquest transport infame, romanen en l'anonimat més vergonyós. Quan els ànims es calmin i les imatges del desastre ja no siguin notícia, algun d'aquests presidents de multinacionals traurà el nas en alguna entrevista per dir que malauradament hem de "pagar un preu" per mantenir el desenvolupa-

ment econòmic i que hi ha situacions que són inevitables. Això ho dirà, còmodament des de la seva flamant i luxosa seu de Barcelona, Frankfurt o Nova York, lluny del desastre del "chapapote" i de les seves conseqüències. És això progrés? Potser sí per a uns quants (pocs), i a curt termini (que, no ens enganyem, és com solen fer els seus càlculs les grans multinacionals), però no per a les grans majories ni per garantir el futur de les properes generacions.

En un altre ordre de coses, aquests passats dies de Nadal han estat farcits, com no podia ser d'una altra manera, d'iniciatives solidàries. Una cridava força l'atenció. Un conegut canal de TV recollia fons per als països pobres sota la iniciativa d'adoptar un nen d'aquests indrets. No vull entrar a valorar en concret el tipus d'acció que suposa aquesta mena d'iniciatives, més a prop de la caritat d'estómacs plens amb mala consciència que d'una acció genuïnament solidària. Tot i així, hem de tenir en compte que són les mateixes societats i les seves mateixes classes dirigents les quals es neguen a tirar endavant mesures de justícia social internacional, com poden ser el 07, l'abolició del deute extern o la mateixa Taxa Tobin (taxa que gravaria les transaccions financeres internacionals), que promouen i aplaudeixen aquests espectacles lacrimògens. Es fa el discurs emotiu de la necessitat de resoldre les misèries del món, es fomenta la caritat i seguidament es tanquen les portes a una justa redistribució de la riquesa, fins i tot d'aquella riquesa que els mateixos països rics han arrabassat i arrabassen a les nacions "desafavorides". I tornem a l'interès: acumulació de grans quantitats de riquesa en poques mans (les multinacionals que, per altra banda, al final

generen molts menys llocs de treball del que la gent pensa, fins i tot al ric occident) i contingents espectaculars de mà d'obra barata (immigració legal i il·legal) dels quals es treu tot el suc possible.

La misèria del món no és un fenomen natural, com un terratrèmol o una inundació, és una conseqüència d'un ordre social injust, fet a mida d'aquells que volen mantenir els seus privilegis pels segles dels segles.

Pensem i analitzem. No és únicament una contradicció entre el dir i el fer. Això només és l'embolcall que interessa a aquells que estan disposats a enfangar tota preocupació social o política per no aparèixer com els autèntics responsables de moltes desfetes i misèries. És tot un muntatge per mantenir i engeixar els privilegis d'uns quants (pocs), que tenen la barra d'atribuir-se el monopoli del coneixement sobre què és bo i què no ho és per a la resta de la humanitat.

RAÛL VALLS

La pudor i el soroll: encara uns mals veïns

La pudor i el soroll ens han seguit acompanyant durant aquestes festes nadalenques, per això volem continuar informant als veïns de Vidreres de com s'està portant aquest tema amb l'Ajuntament i l'empresa de la fàbrica ATO.

Després de les darreres reunions que ja us vam esmentar en un article del Rec Clar del mes de juliol passat, la comissió de veïns de Can Moragues pensem que encara no està clar com es tiraran endavant les promeses fetes per part de l'Administració i de l'empresa.

En primer lloc, LA PUDOR, en concret, ens ha seguit fent companyia habitualment i en especial el dia de Nadal i el dia de cap d'any. La solució per al problema de la pudor es va trobar fent diverses reunions l'any passat entre l'empresa ATO, l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA), els veïns i l'Ajuntament: es traslladaria la depuració de les aigües residuals de la fàbrica a la depuradora de Sils-Vidreres. Es va preveure que cap a finals de setembre ja haurien pres una decisió. Però avui, al gener del 2003, sembla ser que encara falten uns punts per aclarir entre l'ACA i l'empresa ATO i pensem que aquest problema encara pot durar. Esperem que cap de les dues parts no doni més allargues i que no s'utilitzi -com se'ns ha insinuat des de la mateixa empresa- el tema de les eleccions com a causa de cap canvi perquè això ens semblaria una excusa bastant ridícula.

En segon lloc, EL SOROLL diari dels ventiladors i el dels camions que carreguen o descarreguen continua acompanyant-nos sense parar. I a més, cal afegir-hi els sorolls estrepitosos realitzats a causa d'una vàlvula de seguretat que esporàdicament es dispara, tal com ha passat el dia 2 de gener del 2003 des de 2/4 de 7 del matí (moment en què uns quants veïns ens vam despertar de sobte) fins a les 11 del matí i des de 2/4 de 10 fins a 2/4 d'11 de la nit. Segons el gerent de l'ATO això va passar perquè s'havia espatllat l'esmentada vàlvula. Si en realitat és així, cosa que dubtem perquè no és pas la primera vegada que passa, aleshores, com és possible que no es prenguin mesures immediatament? I per què es va haver d'esperar la protesta telefònica dels veïns, la visita del cos de vigilants i la d'un veí per parar aquesta molèstia? És que només se solucionen els problemes quan vénen les queixes?

Quant al soroll diari, hem d'informar que la gerència de la planta va encarregar un estudi acústic per definir la intensitat i la qualitat del soroll i que segons aquest estudi tot estava sota els mínims establerts per la llei. Aquests resultats no ens sorprenen ni ens convencen, perquè el soroll és molt molest, malgrat el que diguin aquestes medicions. A més, s'ha de veure com pot influir en les mesures la nova llei de protecció contra el soroll vigent des de la tardor passada.

Esperem que aquests problemes se solucionin aviat, ja que pensem que en el segle en què som i en el país en què vivim aquests temes mediambientals haurien de prendre's més seriosament per part de tothom i no s'haurien de permetre aquestes molèsties per al poble.

COMISSIÓ DE VEÏNS DE CAN MORAGUES

Mònica Quesada-Marcel Meerten-Joaquim Bayé-Josep Colls-José de Fusco

Carta oberta a la redacció de EL REC CLAR

Ref.: Carta oberta a la redacció del Rec Clar-Revista de Vidreres referent a l'exemplar d'octubre d'enguany de la vostra revista, ampliació de l'ATO (antiga RAM), visita del president de la Generalitat de Catalunya del passat 14 de setembre a Vidreres.

Benvolguts,

Com ja saben vostès, CIU de Vidreres valora molt positivament la labor que vostès estan fent al Rec Clar-Revista de Vidreres des de fa més de tres anys. La revista és un ésser viu que cal seguir editant i millorar en tot el que es pugui amb l'objectiu final de treballar pel poble de Vidreres, que és el que tots volem. Cal recordar que la revista és finançada íntegrament per l'Ajuntament, és a dir, pel poble de Vidreres.

Ara bé, hi ha un aspecte d'aquest últim número d'octubre d'enguany que ens ha sorprès molt i que, a més a més, ens consta que ha creat malestar a tot un seguit de persones. Es tracta de l'omissió total i absoluta de l'ampliació de l'ATO de Vidreres, que va pujar més de 23 milions de euros (equivalent a quasi 4.000 milions de pessetes), ampliació inaugurada pel president de la Generalitat de Catalunya, Molt Honorable Sr. Jordi Pujol, el dia 14 del passat mes de setembre.

Darrerament, a través de la premsa, ens assabentem que empreses com Panasonic (Celrà), Indústries Burés i Buretex (Anglès), i altres d'Amer, Maçanet de la Selva i Riudellots de la Selva estan tancant les seves portes o bé presenten suspensions de pagaments, i això ha comportat que aproximadament uns 500 llocs de treball perillin o s'hauran destruït amb l'important problema que es crea per a aquestes famílies, i moltes vegades amb edats avançades en què es fa difícil una nova recol·locació.

Afortunadament, a Vidreres, la nostra primera empresa del poble, l'ATO, fa dos anys va iniciar un profund procés d'ampliació i millora d'instal·lacions amb unes inversions ja assenyalades, amb plantilla directa d'un 90 persones i recollida de llet de la comarca i d'altres comarques de més de 400 pagesos.

Tot això és tan important per a Vidreres i la nostra gent que es va convidar al president de la Generalitat de Catalunya, Molt Honorable Sr. Jordi Pujol, a la inauguració d'aquesta inversió-ampliació, i ell ho va acceptar. Des de la inauguració del "CAP Vidreres", el President no visitava oficialment Vidreres i d'això en fa més de 10 anys.

A l'acte, que va aplegar més de 300 persones, moltes d'elles de Vidreres, empleats de l'esmentada indústria, exempleats, directius de Vidreres i tota la plana major de la Corporación Alimentaria Peñasanta d'Astúries, hi van assistir, a part del president de la Generalitat de Catalunya, Molt Honorable Sr. Jordi Pujol; el conseller de Medi Ambient de la Generalitat, Honorable Sr. Ramon Espadaler; el delegat del Govern de la Generalitat de Catalunya a Girona, Sr. Carles Llorens; el president del Consell Comarcal de la Selva, Sr. Joan Puig; l'alcalde, Jaume Figueres i un regidor de l'Ajuntament de Vidreres; alcaldes dels pobles dels voltants de Vidreres; el Sr. Antoni Guinó, president d'Unió Democràtica de Catalunya a les comarques gironines i alcalde de Maçanet de la Selva, els Srs. Antoni Gisbert i Carles Mallart, representants de CiU, entre d'altres.

L'acte va tenir ampli ressò als mitjans de comunicació Diari de Girona, El Punt, Dossier Económico, La Vanguardia, el Periódico, TV3 als informatius, etc.

Amb sorpresa per part nostra, veiem que a l'últim Rec Clar-Revista de Vidreres, amb 48 pàgines, no hi ha ni una sola línia, ni una sola fotografia de l'acte ni de la inversió-ampliació. Segurament ni l'acte ni la inversió van existir. Per què? No és important el tema de la feina a Vidreres? Potser

raons polítiques? O n'hi ha d'altres? En veure el Rec Clar ens hem quedat astorats. No ho entenem. Algú del Rec Clar podria donar alguna explicació coherent i creïble? Es pot reparar aquest malestar a l'edició del gener de 2003?

Aquesta és una inversió mai aconseguida per Vidreres en cap altra empresa i, previsiblement, passaran uns quants anys abans d'aconseguir-ne una de nova d'aquestes característiques malgrat la previsió del nou Parc d'Activitats de Vidreres: Què pensaran del Rec Clar els directius d'Astúries de Peñasanta que han fet la inversió i varen portar a terme l'acte amb tanta il·lusió, cura i professionalitat? Què pensarà el president Sr. Jordi Pujol quan tingui el Rec Clar d'octubre a les seves mans? Què pensaran les més de 300 persones i les seves famílies que varen assistir a l'acte? Què pensaran la majoria de vidrerenques i Vidrerenques? Què pensem des de CiU? Sàpiguen Srs. del Rec Clar que un altre dia, quan s'escrigui la història de Vidreres, els exemplars del Rec Clar seran una eina important per escriure aquesta història, i si no hi posem remei el gener que ve no quedarà constància d'aquesta inversió-ampliació i inauguració de l'ATO de Vidreres, i Srs., la història no es pot pas obviar?

Ens agradaria veure publicada aquesta carta oberta al Rec Clar de gener del 2003, ara bé, amb tantes restriccions com veiem a la pàg. 41 de la revista d'octubre, hem perdut la confiança, heu restringit l'apartat "Opinió", que és on van alguns articles com "el Pla General", "la remodelació del centre", "escrits de particulars", "qüestions importants del medi ambient", "els escrits de CiU de Vidreres", etc. I, en canvi, no veiem cap mena de restricció a l'apartat "Des de la casa de la Vila", on van els escrits de PSC-equip de govern i d'ERC. No serà que la campanya electoral ha començat a Vidreres? No, això és impossible.

Gràcies per atendre aquestes línies.

CARLES MALLART I ANTONI GISBERT
REPRESENTANTS DE CIU A VIDRERES

Resposta del Consell de redacció

Aquest escrit és la resposta a la carta oberta que vostès van enviar a la redacció de EL REC CLAR en la qual expressaven les seves queixes en relació, principalment, a dos assumptes: la no aparició al número d'octubre de la visita del President Pujol a l'empresa ATO, i les restriccions en l'apartat "Opinió".

Pel que fa al primer aspecte, creiem oportú transcriure, literals, les paraules que vam escriure a EL REC CLAR número 5 (març de 1999) on explicàvem com es fa la revista de Vidreres: *La revista la realitzen els vidrerencs i les vidrerencques, no un equip de periodistes ni el Consell de Redacció. Això és una cosa que no hem encertat d'explicar prou bé i moltes vegades hi ha gent que ens pregunta per què no hem fet sortir tal cosa o tal altra, i nosaltres responem sempre amb la mateixa raó: la revista és una plataforma oberta per a qui la vulgui fer seva, és una eina per a totes les entitats i els particulars de Vidreres que vulguin divulgar les seves activitats, que vulguin donar a conèixer les seves opinions, que vulguin polemitzar...*

Això que dèiem fa gairebé quatre anys continua essent vàlid. Ho hem comunicat per escrit un parell de vegades a les entitats i ho hem explicat en múltiples ocasions personalment. És un sistema discutible, però és el que nosaltres hem adoptat i que ha permès fer de la revista de Vidreres una eina valorada i activa. Amb tot, permetin que els diguem que ningú de l'empresa Corporación Peñasanta no va convidar cap representant de la nostra revista a l'acte (si s'hagués donat el cas, no hi hauríem assistit en qualitat de periodistes sinó com qualsevol altre convidat) ni ens han fet arribar mai cap fotografia ni escrit, no tan sols d'aquest acte inaugural, sinó de l'ampliació. Si ens hagués arribat, ho hauríem publicat -no en dubtin ni pretenguin fer-ne dubtar a ningú- perquè han de saber que també valorem la importància de la visita del President a una empresa del poble i també ens sap greu que no es reflectís a la revista (per cert, consultin els números 10 i 11 on apareix un extens reportatge sobre els 50 anys de la RAM a Vidreres). Com també lamentem que no s'hi reflecteixin

molts altres actes que es duen a terme al poble i que els seus patrocinadors, perquè no hi pensen o no ho creuen oportú, no hi publiquen. En definitiva, el que volem dir és que si una cosa o altra no apareix a la revista val la pena aturar-se a pensar com cal repartir-ne les responsabilitats.

Pel que fa al segon tema, ens dol de manera especial que siguin vostès qui ens facin aquest retret. D'entrada, volem puntualitzar que no hem restringit en absolut l'apartat "Opinió", sinó que en el número 19, simplement, ens hem limitat a recordar les normes que el regeixen des del primer número. Vostès les coneixien des del primer dia que el senyor Mallart va publicar a la revista: les hi vàrem explicar en la reunió que vam mantenir l'any 2001 i les hi recordàvem a cada escrit que ens feia arribar. No els sembla que, en tot cas, hem pecat de permissius? Perquè no trobaran cap revista que els publiqui sense mesura els escrits. Totes posen normes pel que fa a la longitud perquè cal equilibrar els continguts per tal de no fer un producte que caigui de les mans de tan espès i també perquè hi ha textos que són més propis d'altres menes de publicacions (opuscles, volants, programes electorals, fulletons...). Aquestes normes que ara recordem sempre han existit, el que passa és que n'havíem anat relaxant el compliment, pecat del qual sí que en som totalment responsables, tal com expliquem a la nota de la plana 41 de la revista de l'octubre passat.

Des dels inicis de la revista, tots els grups amb representació a l'Ajuntament han publicat el que han volgut a l'apartat "Des de la Casa de la Vila". Ha estat opció de cada un d'ells col·laborar-hi o no. També és lògic que en tractar-se d'una revista municipal s'hi reflecteixin notícies i informacions relacionades amb l'activitat de

l'Ajuntament. Però d'aquí a insinuar tal com fan vostès (o afirmar?; no, això és impossible) que havíem començat la campanya electoral, hi ha un bon tros. Perquè la campanya potser ja l'havia començat algú altre en algun número anterior. O potser no. També deu ser impossible.

Per acabar, ens agradaria dir-los que els vint números de la revista publicats fins ara són el millor aval pel que fa a la llibertat de publicació. Segur que no és la revista perfecta ni la revista ideal que voldríem, perquè encara hi trobem a faltar, per exemple, més col·laboracions; però és el que des d'aquest Consell de Redacció ens veiem amb cor de tirar endavant. I ens en sentim ben orgullosos perquè creiem que ha esdevingut un producte molt digne i apreciat pels vidrerencs i vidrerencques, obert i sense monopolis ni exclusivismes. Mai no hem negat la publicació de res a ningú. En tot cas, li hem demanat que s'ajusti a les normes; unes normes que si es compleixen segur que beneficiaran a tothom. I, mirin, aquest escrit i el de vostès les compleixen. Ja veuen quantes coses es poden dir, en 60 línies!

EL CONSELL DE REDACCIÓ

La Comissió de Veïns Zona Centre i el Projecte de remodelació del casc antic de Vidreres

El dia 26 de novembre de 2002, 52 veïns afectats vàrem presentar al registre de l'Ajuntament el text d'al·legació a l'aprovació provisional de les contribucions especials per al Projecte de remodelació del casc antic de Vidreres. En el ple de l'Ajuntament del dia 12 de desembre de 2002, l'equip de govern va comunicar que desestimava les al·legacions que se li formulaven perquè els veïns signants no teníem entitat jurídica pròpia i no estàvem inscrits en cap registre oficial, i el dia següent va sortir publicat un article al Diari de Girona (edició La Selva) que només s'explica per un comunicat enviat per l'Ajuntament, ja que en el ple no hi havia cap representant de l'esmentat mitjà de comunicació.

Una vegada més, l'Ajuntament ha hagut d'actuar amb tota la mala fe davant la incapacitat d'afrontar la realitat, i amb unes formes que demostren un despit i un despropòsit evidents. Des del dia que un grup de veïns vàrem acceptar la proposta d'actuar de representants dels veïns afectats per aquest projecte, va quedar manifest que la nostra tasca era la d'establir punts de diàleg amb l'Ajuntament, amb la finalitat d'acabar pagant una quantitat que fos acceptable, sempre a partir de fer el seguiment administratiu del projecte, d'un assessorament jurídic permanent, i de posar en coneixement de l'Ajuntament totes les vies de consecució de subvencions i de recursos existents plenament disponibles i que, per algun motiu o altre, no s'han sol·licitat. Com que l'Ajuntament ens ha negat aquest diàleg, i quan l'ha volgut oferir ens ha enganyat de manera manifesta, no hem tingut cap més remei que acudir a l'objectivitat dels documents registrats i als mitjans de comunicació, per

tal que tothom conegui de primera mà el desenvolupament real d'aquest projecte. També era ben conegut que els representants dels veïns no teníem cap pretensió de constituir-nos jurídicament, ni de convertir-nos en cap alternativa política a Vidreres, sinó que actuàvem com a plataforma ciutadana que defensava els interessos de tots els propietaris afectats pel projecte; per això, en les nostres actuacions ens hem limitat a fer sentir la veu de tots els veïns afectats davant de l'Ajuntament, motiu pel qual considerem que les últimes respostes de l'equip de govern evidencien una clara sortida de to i demostren que l'Ajuntament s'ha situat fora del context polític real que envolta aquest projecte i els veïns que en som afectats, i confonent realitats, per bé que nosaltres sempre hem posat en coneixement del consistori les vies habituals que ens regeixen el funcionament. En conseqüència, considerem com una manca de respecte cap a les 52 famílies signants els arguments oferts per l'equip de govern per tal de desestimar l'última al·legació, no haver-nos advertit d'aquest fet en l'al·legació a l'aprovació inicial del projecte, i que l'Ajuntament hagi acudit a aplicar la Llei en la seva lectura més maliciosa, quan els veïns afectats en cap moment hem esgotat la via administrativa, tal com demostrem en el fet de no acudir al contenciós administratiu per dues ocasions, tot i tenir els motius sobrants per fer-ho, ja que pensem que acudir al contenciós administratiu podria representar dur la Llei fins a l'últim extrem, cosa que en un poble com Vidreres, i amb uns membres de l'equip de govern que són conciutadans nostres, podria dur a una situació de crispació que el nom de Vidreres no es mereix, i que si existeix només ha estat causada

per l'Ajuntament. Després que com a fruit de les nostres actuacions administratives haguem aconseguit una rebaixa del 50% del preu a pagar per metre lineal, pensem que hem respost satisfactòriament a la confiança que ens va dipositar el conjunt de veïns afectats quan ens va designar, espontàniament, com a representants dels seus interessos davant de l'Ajuntament.

Per bé que donem per acabades les nostres actuacions, això no obsta que la confiança que se'ns sol·licitava s'havia de demostrar, i la manera com ha actuat l'Ajuntament ha fet que perdem tota la confiança en la gestió de l'equip de govern, de la mateixa manera que entenem com a una pèrdua de les formes polítiques, i com una manca de respecte cap a les 52 famílies signants de l'última al·legació, el fet d'acudir a uns pretesa il·legalitat d'aquestes signatures i d'aquesta Comissió, l'únic pecat de la qual ha estat no inscriure's en el registre corresponent, i actuar, sempre, de bona fe.

A partir d'ara, només desitgem que l'Ajuntament procedeixi a dur a terme les obres contingudes en el projecte d'una manera adient a les necessitats dels veïns que en som afectats i a les expectatives urbanístiques de Vidreres, les quals volem que esdevinguin, qualitativament, un progrés real i eficient per a tot el poble de Vidreres i per a qualsevol persona que hi vingui a passejar. Una vegada acabada la nostra funció de representació, tenim el deure d'agrair profundament el suport de les famílies que han dipositat la seva confiança incondicional en totes les nostres actuacions i que, amb la seva inestimable col·laboració, han contribuït decisivament a l'acompliment dels propòsits d'aquesta Comissió, els quals han acabat repercutint en un benefici real i evident per a tots els veïns, tal com demostra una lectura atenta, sincera i desproveïda de partidismes de tot l'expedient del projecte.

COMISSIÓ DE VEÏNS "ZONA CENTRE"
DE VIDRERES

En representació dels veïns afectats:
ÀNGEL FALGUERAS, ANTONI GUER-
RERO, RAFAEL GARRIGA, GLÒRIA
SELIS, JORDI PRAT, MARIA RABASA,
RAFAEL BADIA

Principals malalties dels gossos (1a part)

Encara que ha millorat molt la salut dels nostres gossos, l'estil de vida actual facilita l'aparició d'algunes malalties, com ara l'obesitat, les d'origen víric, etc. Són moltes i ara hi farem una ullada.

Virosis

Són les malalties víriques, és a dir, provocades per virus que afecten als nostres animals. La demanda d'algunes races concretes comporta la importació massiva d'animals d'altres països amb escàs control sanitari. Això provoca l'entrada de nous virus contra els quals no estem preparats per combatre'ls.

Els símptomes són molt diversos i, segons la malaltia, la majoria són greus o molt greus i difícils de tractar: brom ("moquillo"), hepatitis,...

Quant a la solució, és imprescindible la prevenció, i la millor forma de fer-ho és respectant les pautes de vacunació.

La tosca (sarro)

La falta d'higiene bucal pot causar seriosos problemes. La tosca no solament afecta a les zones més pròximes a les dents, sinó que, a mig termini, també pot generar lesions en òrgans tan importants com el cor.

Els símptomes característics són l'acumulació de tosca a la dent, la gengivitis (inflamació de la geniva), la caiguda de peces dentals, l'halitosi, la inapetència, les infeccions secundàries greus...

La solució passa per acostumar als gossos al raspall de dents i al dentrífic específic per a ells des que són cadells. També s'ha de fer una revisió anual i, si cal, una neteja dental. A més, es recomana alimentar l'animal amb pinso sec.

Al·lèrgia

Sol estar provocada per l'ús de productes o substàncies que l'organisme no reconeix i contra les quals es defensa o bé per una alimentació desequilibrada. Si a això hi afegim la indiscriminada selecció de races per obtenir animals puríssims, augmenta el nombre d'animals més sensibles.

Els símptomes habituals són la picor, les rascades, les lesions a la pell (grans, edemes, irritacions,...). Hi ha reaccions lleus i que es manifesten en una zona localitzada i reaccions generalitzades.

La solució en aquest cas passa pel veterinari, que serà qui diagnosticarà l'origen del problema i prescriurà el tractament, que pot limitar-se a eliminar el contacte amb el producte causant de l'al·lèrgia o bé en un tractament farmacològic adequat al tipus de patologia.

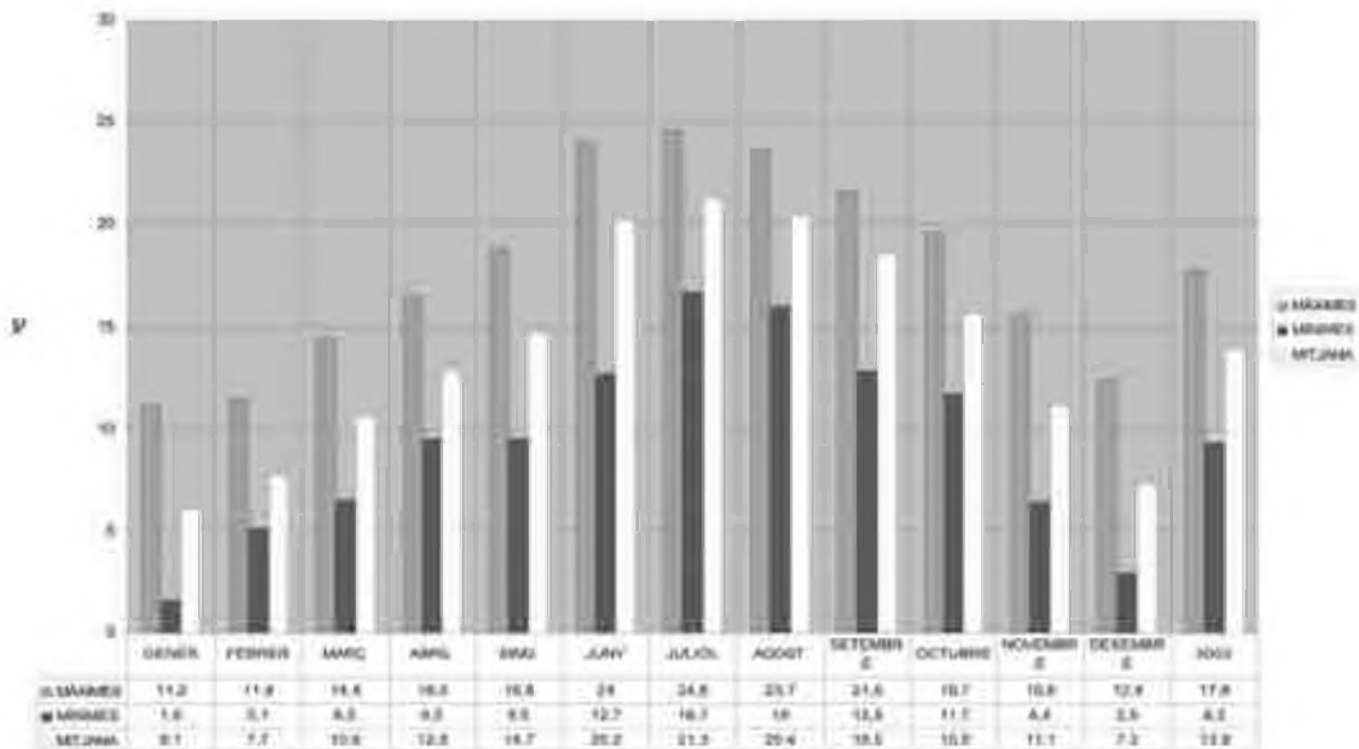
ISABEL BOADA

Resum meteorològic de l'any 2002

L'any 2002 ha sigut un any bastant estrany, meteorològicament parlant: l'hivern passat va ser molt suau (excepte el mes de desembre del 2001); la primavera va arribar ràpidament, avançant-se l'estiu al maig i juny; l'estiu de debò (amb escassetat d'aigua i calor perllongada) no va acabar d'arribar mai; el present hivern ha tardat molt a arribar, etc. I tot l'any ha anat acompanyat d'unes quantitats molt destacades de pluja.

Aquesta és la gràfica que resumeix el comportament dels termòmetres en cada mes. La primera columna indica la mitjana de les temperatures màximes. La segona de les mínimes i la tercera la mitjana entre màximes i mínimes. Es pot diferenciar fàcilment les estacions de l'any per la seva corresponent temperatura, però es pot també veure alguna "anormalitat", com ara les altes temperatures registrades al mes de juny (fins i tot superiors a l'agost).

LES TEMPERATURES DEL 2002

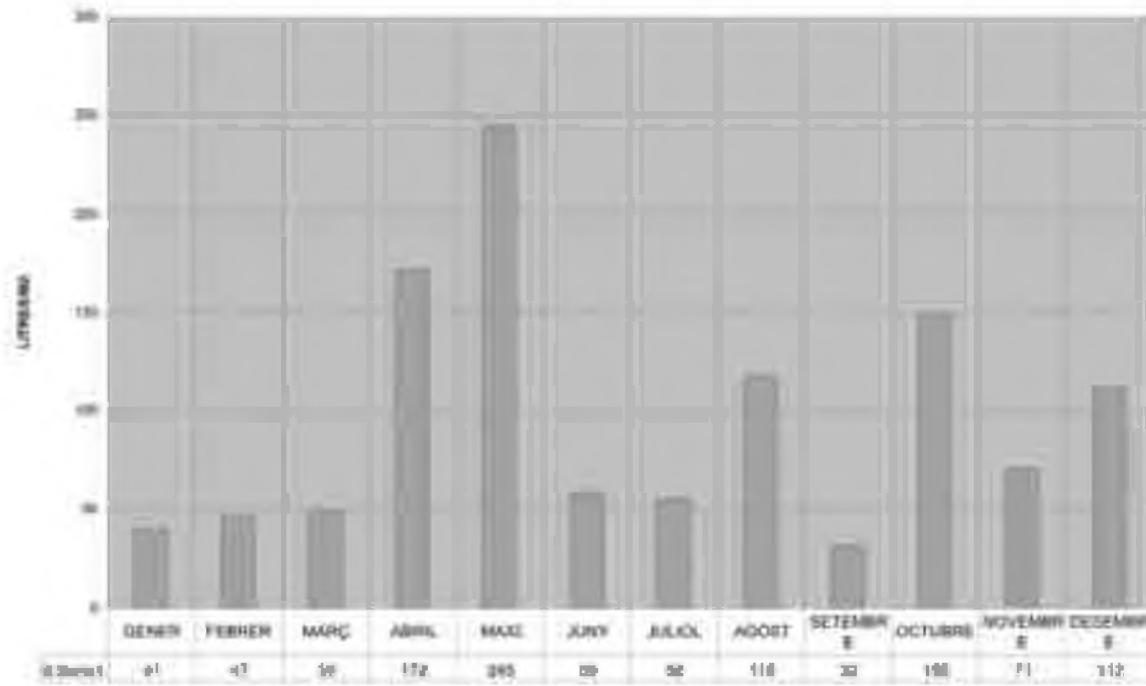

NOTA INFORMATIVA

Segons vam anunciar en el número anterior, el sistema de repartiment de la revista municipal de Vidreres EL REC CLAR s'ha modificat, per tal de millorar i optimitzar la seva distribució. Aquesta mesura ha comportat un canvi substancial per als veïns de les urbanitzacions Aiguaviva Park, Puigventós, La Goba i Terrafortuna, ja que els que vulguin continuar rebent EL REC CLAR als seus domicilis cal que truquin a les Oficines Municipals (Tel. 972 85 00 25) per demanar-ho i facilitar el seu nom, cognoms i adreça.

Pel que fa a la pluviometria, aquest gràfic mostra el valor acumulat de pluja en cada mes. Es pot comprovar que hi ha hagut aigua abundant en totes les estacions, excepte a l'hivern, i en alguns mesos la quantitat ha estat molt destacable. Al final de l'any, s'ha acumulat 1153 litres/m².

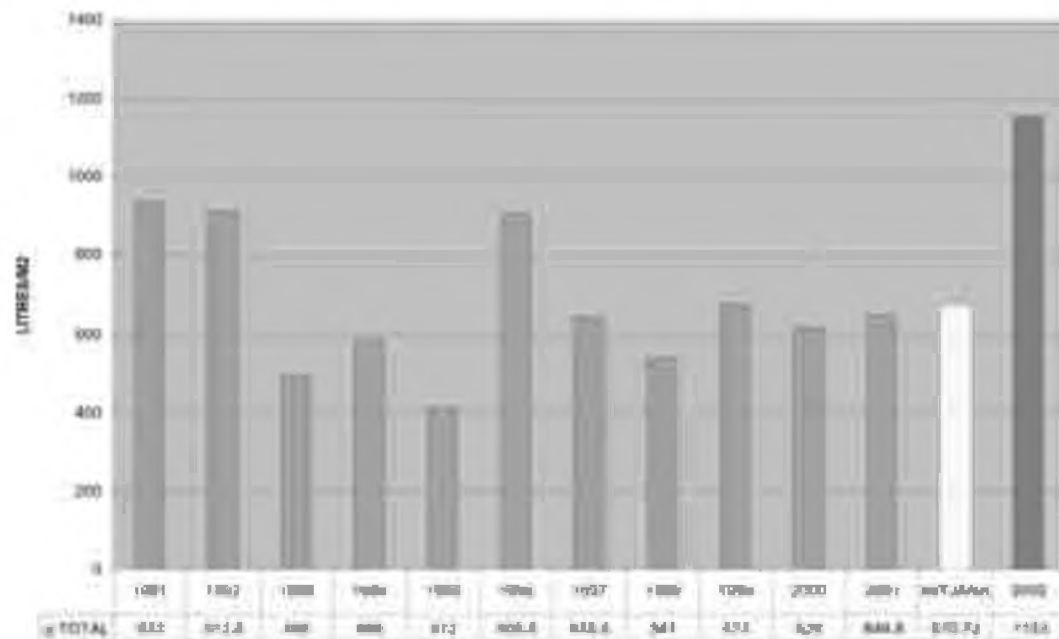
LES PLUGES DEL 2002

Les temperatures d'aquest any varien lleugerament de les registrades en anys anteriors. Però les quantitats i distribució d'aigua varien moltíssim en comparació a altres anys. És per això que adjuntem una gràfica comparativa entre la quantitat total d'anys anteriors, i la del present any. La penúltima columna correspon a la mitjana dels anys anteriors, i l'última al 2002.

XAVI VINYES
JORDI PRESAS

COMPARATIVA PLUVIOMÈTRICA AMB ANYS ANTERIORS

Les castanyes

Introducció

Consumides inicialment a partir de la festa de Tots Sants, es menjaven bullides com a acompanyament, també estofades en sopes o guisats. I amb ocasió de les festes, torrades o passades sota la cendra del foc a terra. Una forma de cuinar-les que n'alterava sensiblement les propietats i les feia dolces, i que reclamava tot un ritual de tallar-les fent-hi una creu per evitar que esclatessin, una raó més per associar-les a la festa religiosa de Tots Sants.

La castanyada té múltiples aplicacions a la cuina, el seu contingut en midó el fa perfectament panificable, cosa que, per exemple, no passa amb la patata, l'únic procés que necessita és l'asseccament i fer-ne farina i d'aquí, preparar farinetes cuites, pastissos i pans. Amb la castanya també es poden fer licor, melmelada, torró i també confitades.

Vedella farcida amb castanyes

INGREDIENTS:

800 gr de llata de vedella (tall pla)
200 gr de cansalada virada
300 gr de castanyes

100 gr de nous
500 gr de cebetes petites
1 got de vi ranci
1 got de brou de carn
2 grans d'all
1 cullerada de maizena
llorer, farigola, julivert, llavors de fonoll
oli d'oliva
sal i pebre

ELABORACIÓ:

Pelem les castanyes i les posem a bullir, després d'entallar-les en aigua per poder-ne reitrar les pells (si cal en dues bullides). Aplanem la carn, salpebrem, i pel damunt repartim una picada d'all i julivert, la cansalada tallada a tires i les castanyes trossejades de forma més o menys regular i a trossos no massa grans. Enrotllem la carn i la lliguem amb fil de bridar sense prémer-la massa.

En una cassola on haurem escalfat oli, daurar el tall rodó resultant per tots els costats. Incorporar-hi les herbes aromàtiques (llorer, farigola, julivert) degudament lligades, el vi i el brou, disposar al voltant les cebetes pelades, tancar l'atuell i posar-lo a coure al forn, prèviament escalfat a 180°, durant una hora més aviat escassa, quan faltin 5 minuts per acabar la cocció, incorporar-hi les nous i

les llavors de fonoll.

Passat el temps de cocció, colar el suc que hagi quedat i espesir-lo, en calent amb la cullerada de maizena desfeta en una mica de brou.

Deslligar el tall, tallar i servir amb les cebes i les nous i regat amb la salsa.

Pastís de castanyes

INGREDIENTS:

1 kg de castanyes

250 gr de sucre

6 ous

1 beina de vainilla

100 gr de mantega

ELABORACIÓ:

Entallar les castanyes i posar-les a bullir en aigua durant 5 minuts. Passat aquest temps, escórrer-les i pelar-les de la primera pell. Posar-les en aigua nova, i fer-les coure amb 100 grams de sucre fins que quedin toves.

Aleshores, retirar-ne la pell fina i aspra que les recobreix.

Un cop pelades i seques, passar-les pel passapurés per fer-ne una pasta.

Mentrestant, treballarem els rovells dels 6 ous amb el sucre restant i la mantega fosa i freda, juntament amb la beina de vainilla. Quan estigui tot integrat i sense deixar de remenar, afegir-hi, de mica en mica, primer el puré de castanyes i després les clares d'ou que, a part, haurem muntat a punt de neu.

Posar tota aquesta massa en un motlle desmuntable ben untat de mantega o margarina i amb un paper d'estrassa al fons. Posar-lo al forn, prèviament escalfat a 220°, durant una hora.

És aconsellable esperar almenys un dia per menjar-lo perquè agafi consistència.

CARLES ALTÉS

El calendari gastronòmic

El cicle de primavera

És el moment de transició cap a la plenitud, un moment de l'any en què s'encadenen dos fets alimentaris: la necessitat de buidar el rebost i la possibilitat de gaudir dels primers productes del nou cicle, dels productes primerencs. Aquests dos fets se succeeixen a totes les regions de Catalunya, amb un moment intermedi en què conviuen tots dos, però hi ha un cert decalatge entre els diversos racons del territori, fruit de l'arribada progressiva del bon temps a cada zona concreta.

El temps dels barbuts (la setmana de Sant Antoni) marca l'inici d'un cicle purificador en el qual es busca l'aprofitament de tot el que resta al rebost i que, amb l'arribada del bon temps, corre perill de fer-se malbé. Per tant, el cicle està centrat bàsicament en els conservats de porc, en les salaons i en les conserves de peix. Aquesta etapa gastronòmica té connotacions festives fortament paganes, derivades de la constatació de la tornada del bon temps, de l'allargament del dia. Són festes col·lectives, lligades al santoral o a les festes majors "petites", en què el preparat bàsic són les "olles de recapte", simbolitzades en les escudelles del temps d'advent, la prequasamal olla de Sant Antoni andorrana i els diversos "ranxos" quaresmals.

El cicle culmina en el Carnestoltes o Carnaval, moment en què, per primera vegada, conviuen a taula els productes "vells" del rebost amb els productes nous de l'any que comença. L'exemple paradigmàtic pot ser un plat tan conegut com el xató, que combina els primers ous amb la darrera tonyina salada del rebost.

QUADERNS DE CULTURA POPULAR - GENERALITAT DE CATALUNYA

Fem poble tot entretenint-nos

HORIZONTALS: 1- Camàlic. Una mica d'espai. 2- Incisions de dalt a baix per poder pelar el suro. Punt de l'horitzó per on surt el sol. 3- Es fica la pota fent-la sortir de la porta. El compositor gironí més universal que morí a Barcelona el passat 8 de maig. 4- Es fa tot pixant. No surt a les oportunitats. Abans del migdia. Nom de diferents plantes de belles flors, algunes varietats de les quals es poden veure en el nostre Rec Clar. 5- Obra Nacional Jovenívola. Nota Musical. Crit de dolor. Posta de sol. 6- Sistema econòmic capitalista tal com es caracteritza a partir del decenni dels anys cinquanta. 7- Sistema de preceptes i de regles per fer bé alguna cosa. Ningú no en té dues. Cedeixen, regalen, a l'inrevés. El canvió de casa. 8- Posen fi a l'infinit. Membre viril, al revés. Ei! Un quart de tres. 9- Faig net. No cuita. Entretingut. 10- Ruc de potes enlaire. Canvi bruscat, favorable o no, en el curs d'una malaltia. Estimar, enamorar-se.

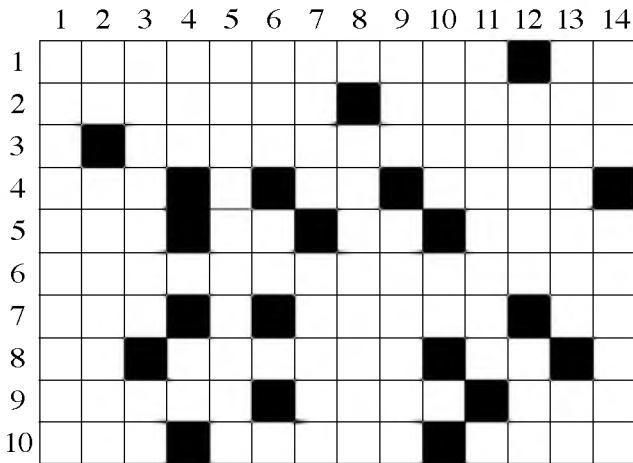
VERTICALS: 1- Persona que fa i/o ven porrons. 2- Caritatiu, humà, de baix a dalt. Un mal interès les fa veure, però no les pot fer moure. 3- Quantitat de blat que es porta a moldre i no arriba a omplir un sac. Article femení d'ús personal. 4- La veu del llamp. Centre d'oci. Cavar la terra fins a un pam de fondària com a mínim, fora l'Onyar. 5- Banyam d'un animal com ara el cérvol, de baix a dalt. 6- Mitja cigala (insecte). 3'1416, al revés. Una mica de res. I una mica de res més. 7- S. Començament. 8- La més fina de Vidreres. Esportistes no professionals. 9- Esquilar o xollar a mitges. Nord-americà anomenat a Mèxic. 10- Obres Reals de Voluntaris Lliures. Al mig de tot lloc. Vocal que no és present a la reunió. 11- Semblant a la saliva. Molt poc aire. 12- Que estan molt flacs. Abast entre la punta del polze i el xic. 13- empremta hipotètica al sistema nerviós central base de les manifestacions de la memòria i de l'aprenentatge. Es dona a algú per prestar-li ajut. 14- Una forma de ser invertida. Mesura de capacitat per a grans de valor variable segons les contrades.

Sopa de lletres

Hi heu de trobar el nom de vint papes de l'església romana i, amb les lletres escadusseres, llegir un refrany.

GIRALT

SOLUCIONS ALS ENTRETENIMENTS

SOLUCIÓ SOPA DE LLETRES

Adria, Alexandre, Benet, Bonifaci, Calixt, Celestí, Climent, Eugeni, Gregori, Honorat, Innocenci, Joan, Lluís, Lluís, Marcel, Martí, Nicolau, Pau, Pius i Urbà.

Refrany: Pel maig, cada ovelleta amb sa parella.

Reis 2003

Fotos: Foto Estudi Albert.